

Fides

66. vuosikerta
ISSN 0356-5262

Katolinen hiippakuntalehti 8/2003 Katolskt stiftsblad

**Uusi
yleisvikaari
tarttui
toimeen**

s. 6

**Pyhän Birgitan
juhlia**

s. 16

**Kirkko ja
yliopisto
Euroopassa**

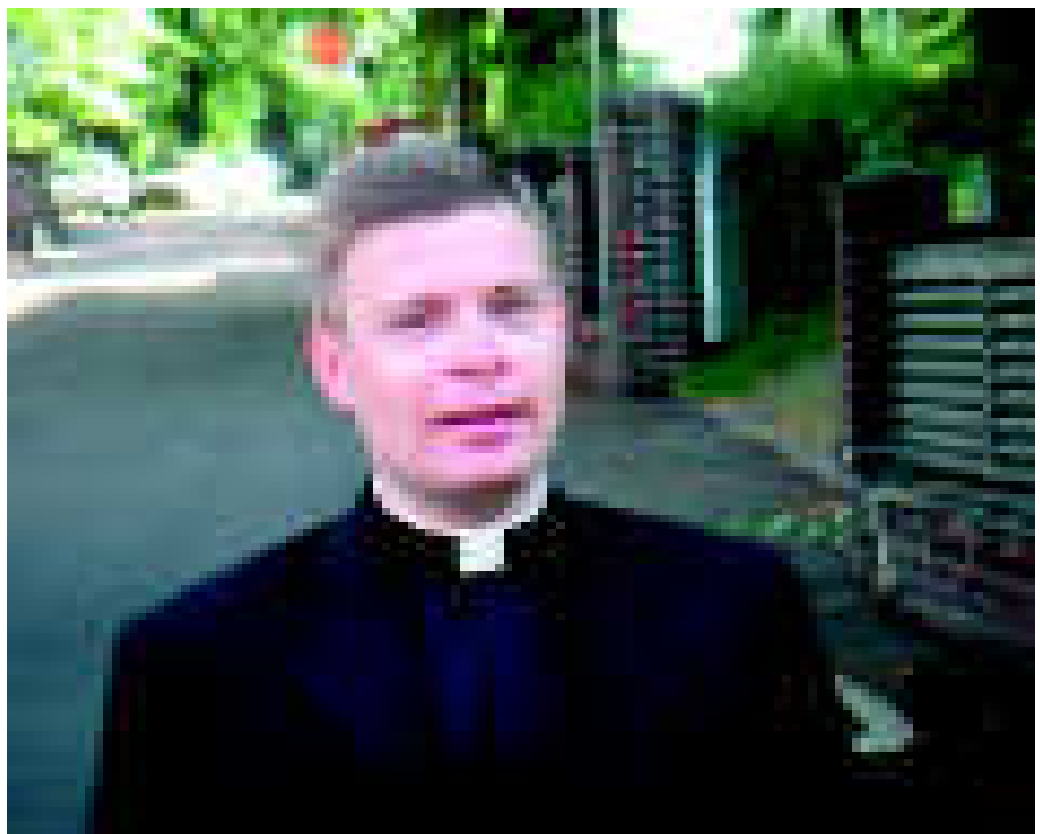
s. 14

**Santiago de
Compostela
- en historik**

s. 12

**English Camp
oppi ja lauloi**

s. 10

Pyhyys ja loukkaamattomuus

Kroatian vierailullaan kesäkuussa pyhä isämme korosti erityisesti kahta teemaa. Yksi koski pyhyyttä kaikkien kristittyjen kutsumuksena, toinen oli vetoamus perheen vakauden ja kehityksen turvaamiseksi. "Pyhyiden juuri on kasteessa, ja muut sakramentit - erityisesti pyhä eukaristia - kutsuvat meitä siihen yhä

uudestaan." Meidät kaikki on kutsuttu pyhyyteen, paavi vahvisti, "nuoruutemme keväänä, kypsyytemme kesänä, sitten vielä vanhuutemme syksynä, viimein kuolemamme hetkenä ja sen jälkeenkin". Kerrattuaan kirkon opetuksen viimeisistä asioista pyhä isä esitti kuulijoilleen kysymyksen: "Mitä olen tehnyt kasteellani, mitä vahvistuksellani? Annanko päivän mittaan rukoukselle sille kuuluvan paikan? Pidätkö elämäni kutsumuksena ja 'missiona'?"

Siinä lyhyt omantunnontutkiskelu, joka sopii meistä kiireisimmällekkin! Kysymyksiä voi esittää lisäksi, näin kesälomien pian loppuessa: Onko Jumalalla paikka arkipäivässäni? Osoitanko hänelle sitä arvostusta ja luottamusta, jota hän minulta odottaa - osoitanko hänelle, että todella uskon häneen, Kaikkivaltiaaseen Luojaan? Entä rakastanko lähimmäisiäni todella pyyteettömästi ja varauksetta? Onko avun antamisen halu ja toisten palveleminen minulle sydämenasioita, vai ainoastaan suuria lupauksia? Vai olenko vain välinpitämätön, teenkö vain sen, mikä on inhimillisesti välttämätöntä, jota saisin sitten jäädä omaan rauhaani?

Viimeisin kysymys vahvistuu samalla siitä, mitä pyhä isä sanoi perheiden puolesta: "Tänä päivänä perhe tarvitsee erityistä huomiota ja konkreettisia ohjelmia, jotka edistävät ja puolustavat sen olemusta, kehitystä ja vakautta. . Älkää pelätkö esittä muille, kaikkein ensimmäiseksi elämäne todistuksen avulla, Jumalan suunnitelmaa perheitä varten, jotka perustuvat avioliittoon eli miehen ja naisen väliseen vakaaseen ja uskolliseen liittoon. He ovat liittyneet toisiinsa siteellä, joka on julkisesti ilmaistu ja tunnustettu." Tälle kaikelle paavi antaa esikuvan: "Mietiskellessämme Jeesuksen, Marian ja Joosefin elämää Nasaretissa mieliimme tulee kristillisen perheen elämän karu kauneus ja yksinkertaisuus, pyhyys ja loukkaamattomuus."

Pyhyys ja loukkaamattomuus! Näinä päivinä katolinen kirkko on paavin johdolla toistuvasti puolustanut perheen arvoa ja merkitystä sitä uhkaavia yhteiskunnallisia ja lainsäädännöllisiä ilmiöitä vastaan. Eikä loppua näy. Mutta joutuuko pyhä isä käymään taistelun yksin vai voiko hän laskea meidän tukemme varaan? Eikö kutsumuksemme ja 'missiomme' tässä ajassa ja yhteiskunnassa voisi juuri olla tuon tuen osoittaminen ja välinpitämättömyyden välttäminen - perheen pyhyiden ja loukkaamattomuuden puolustaminen avoimesti ja vankumattomasti? Siinä lienee yhdenlainen pyhyiden mitta.

M. Tervaportti

Fides

Seuraava lehti

9/2003

Deadline

13.8.

Ilmestyy

27.8.

Vuoden 2003 aikataulu

numero - (deadline)
- ilmestyy

01	(1.1.)	15.1.
02	(22.1.)	5.2.
03	(12.2.)	26.2.
04	(5.3.)	19.3.
05	(26.3.)	9.4.
06	(23.4.)	7.5.
07	(21.5.)	4.6.
08	(23.7.)	6.8.
09	(13.8.)	27.8.
10	(10.9.)	24.9.
11	(1.10.)	15.10.
12	(22.10.)	5.11.
13	(12.11.)	26.11.
14	(3.12.)	17.12.

Helsingin piispa Józef Wróbel SCJ on tehnyt seuraavat nimitykset, jotka astuivat voimaan 1.8.2003:

isä Tuomo T. Vimparin yleisvikaariksi, samanaikaisesti hän toimii assistenttina Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnassa; sekä

kirkkoherra Marino Trevisinin piispanvikaariksi hengellisiä liikkeitä koskevia asioita varten.

Sisällysluettelo

TOIMITUKSELTA

2 Pääkirjoitus

UUTISIA

3 Uutisia hiippakunnasta ja maailmalta

OREMUS

5 Hengellistä aineistoa

HENKILÖ

6 Isä Tuomo T. Vimpari

Uusi yleisvikaari tarttui toimeen

KATEKEESIN KAIKUJA

7 Leirikesä on ohi!

KALENTERI

8 Seurakuntien ja yhteisöjen tapahtumia

ARTIKKELEITA

10 English Camp oppi ja laulo

12 Santiago de Compostela - en historik

14 Kirkko ja yliopisto Euroopassa

PYHIMYS

16 Pyhää Birgittaa juhliittiin ja muistettiin

Pohjolassa

Katolinen hiippakuntalehti Fides

Päätöimittaja: Marko Tervaportti. Toimitussihteeri: Olli Orkoneva. Toimitus ja tilaukset: Katolinen tiedotuskeskus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puhelin 0208350751. Fax (09) 61294770. Pankkiyhteys: Sampo 800019-1242553. Ilmestyy 14 kertaa vuodessa. Vuosikerta 25 e, ulkomaille 30 e.

Katolskt stiftsblad Fides

Huvudredaktör: Marko Tervaportti. Redaktionssekreterare: Olli Orkoneva. Redaktion och prenumeration: Katolsk informationstjänst, Sankt Henriksplatsen 1, 00140 Helsingfors. Telefon 0208350751. Fax (09) 61294770. Bankförbindelse: Sampo 800019-1242553. Ut kommer med 14 nummer årligen. Prenumeration 25 e, till utlandet 30 e.

Paino/tryck: Riihimäen kirjapaino oy.

URL www.catholic.fi > fides
EMAIL fides@catholic.fi

6.8.2003

Ecclesia in Europa - Paavin kirje Euroopasta ilmestyi

Paavi Johannes Paavali II julkaisi kesäkuun 28. päivänä Euroopan piispojen synodin jälkeisen apostolisen kehotuksen Ecclesia in Europa, Kirkko Euroopassa. Siinä hän ohjaa Euroopan kirkkoja vuonna 1999 pidetyn synodin keskustelujen teemoja seuraten.

Synodin teeman mukaisesti pyhä isä on vakuuttanut siitä, että "Jeesus Kristus elää kirkossaan" ja että juuri siinä on "Euroopan toivon lähde". Paavin kirjettä kommentoivat Vatikaanissa pidetyssä tiedotustilaisuudessa synodin pääsihteeri,

kardinaali Jan P. Schotte, Madridin arkkipiispa, kardinaali Antonio Maria Ruoco Varela sekä Birminghamin arkkipiispa Vincent Gerard Nichols ja Lublinin arkkipiispa Jozef Mirosaw Zycki.

Kardinaali Ruoco Varelan mukaan kirkko on vakuuttunut siitä, että sillä on tärkeä aarre tarjottavanaan Euroopalle, itse asia maanosan ainoa aarre ja toivo: Jeesus Kristus. Mitään parempaa ei Euroopan rakentamiseksi voi antaa.

Arkkipiispa Nichols puolestaan korosti kolme asia-

kirjan teemaa: selkeää näkemystä "eurooppalaisesta hankkeesta" ja kristinuskon roolista siinä; kutsua käännytykseen ja uudistumiseen, niin yhteisönä kuin lähetystyössäkin; sekä uskon ja uskontojen suhdetta yhteiseen eurooppalaiseen julkiseen elämään.

Dokumentissa paavi kehottaa Euroopan katolilaisia rosissaan elämään evankeliumin sanomaa todeksi, sillä niin paljon on nähtävissä maallistumista kirkollisessakin elämässä. Hän kutsuu uskovia säilyttämään kristillisen identiteettinsä ja vahvis-

tamaan sisäistä elämäänsä sekä yhteyttä välillään. Vielä pyhä isä ehdottaa kirkon ja valtion väliin suhteisiin "tervettä yhteistyön henkeä". Lopuksi hän vielä muistuttaa, ettei Euroopan unionilla ole "vakautta, jos se jää pelkäksi alueelliseksi ja taloudelliseksi kokonaisuudeksi".

Kirjeensä lopussa paavi jättää koko Euroopan kirkon sekä maanosan kaikkien naisten ja miesten tulevaisuuden Neitsyt Marian haltuun.

KATT/VIS/EWTN

Kardinaali Cassidylle tunnustus Suomesta

Kristittyjen ykseyden edistämisen neuvoston entinen prefekti, kardinaali Edward Idris Cassidy sai kesällä korkean tunnustuksen "Suomen ja Pyhän istuimen sekä Roomalaiskatolisen kirkon ja Suomen evankelis-luterilaisen kirkon välisten yhteyksien rakentamisesta".

Tasavallan presidentin myöntämän Suomen Leijonan Ritarikunnan suurristin luovutti Suomen evankelis-luterilaisen kirkon arkkipiispa Jukka Paarma sunnuntaina Turussa. Tilaisuudessa läsnä oli myös Suomen suurlähettiläs Pyhän istuimen luona Antti Hynninen.

KATT/KT

Israels nye Vatikanambassadör berömmar Johannes XXIII

Påven sade 2 juni till Israels nye Vatikanambassadör att det kan bli fred i Mellanöstern först när det finns två självständiga och suveräna stater. Han fördömde varje form av terrorism men betonade att svaret på terrorism måste respektera både moral och lag.

"Det råder absolut inget tvivel om att folk och nationer har rätt att leva i säkerhet. Men denna rätt för med sig en motsvarande plikt: att respektera andras rätt," sade Johannes Paulus II.

"Terrorhandlingar måste alltid fördömas som brott

mot mänskligheten," betonade han. "Varje stat har rätt att försvara sig mot terrorism. Men denna rätt måste alltid utövas i respekt för moraliska och juridiska begränsningar både för dess syfte och dess medel."

"Heliga Stolen är övertygad om att den pågående konflikten kan lösas först när det finns två självständiga och suveräna stater," fortsatte Johannes Paulus II, som besökte Israel i mars 2000.

Israels ambassadör påpekade att det nu är något helt normalt att en israelisk ambassadör överlämnar sitt

kreditivbrev till påven. "Och ändå måste vi komma ihåg att det inte var länge sedan som detta slags 'normalitet' verkade avlägsen och ouppnåelig."

Det var först efter den "grundläggande överenskommelsen" mellan Vatikanen och Israel 30 december 1993 som Israel och Vatikanen utväxlade ambassadörer.

Israels ambassadör påpekade vilken viktig roll som spelats av påven Johannes XXIII, som gick bort för exakt 40 år sedan.

"Påven Johannes XXIII sammankallade och inspire-

rade det andra vatikankonciliet, där den heliga synoden av biskopar med lysande visionärer som Agostino Bea och Johannes Willebrands skrev och antog deklarationen Nostra aetate, som banade vägen för ett nytt förhållande mellan den katolska kyrkan och det judiska folket," sade Israels Vatikanambassadör Oded Ben-Hur, som bland annat var kulturattaché på Israels ambassad i Italien 1989-1994.

KATT/Vatikanradion

Påven efterlyser kristet samarbete för att erkänna Europas andliga rötter

Påven uppmanar Europas ortodoxa att samarbeta för att se till att Europas andliga rötter blir erkända. Det sade Johannes Paulus II 28 juni till den ortodoxa delegationen från Istanbul som varje år företräder patriarken av Konstantinopel Bartolomeos I under Vatikanens firande av apostlarna Petrus och Paulus högtid 29 juni.

"I Europa måste Herrens efterföljare samarbeta när det gäller att erkänna och ge nytt liv åt de andliga rötterna till denna kontinentens historia och kultur," sade påven. "Europas enhet och identitet kan förstärkas bara om de kristna spelar den roll som är deras i den europeiska integrationen och försoningen (...). Kristi kyrka är nämligen kallad att först och främst vittna inför världen som en förebild när det gäller harmoni, fördragsamhet och nästankärlek, som visar att Guds nåd kan övervinna alla splittringar mellan människor."

Vatikanen brukar återgå till besöket genom att sända en delegation till Istanbul för att fira aposteln Petrus bror Andreas 30 november.

KATT/Vatikanradion

Idänsuhteiden asiantuntija, kardinaali Colasuonno kuollut

Kardinaali Francesco Colasuonno, yksi Pyhän istuimen ja Venäjän välisten diplomaattisten suhteiden luomisen arkkitehdeistä kuoli 78-vuotiaana toukokuun lopussa. Kardinaali Colasuonno toimi apostolisen nuntiukseksi Neuvostoliitossa ja sittemmin Venäjällä vuosina 1990-1994.

Hän oli kerännyt kokemusta Itä-Euroopasta jo aikaisemmin toimiessaan nuntiukseksi Jugoslaviassa vu-

desta 1985. Venäjän komennuksen jälkeen paavi Johannes Paavali II nimitti hänet nuntiukseksi Italiaan. Hänet luotiin kardinaaliksi konsistorissa 1998.

Colasuonnon kuoleman jälkeen kardinaalikollegiossa on 167 jäsentä, joista 111 on tällä hetkellä alle 80-vuotiaita ja siten kelvollisia osallistumaan paavinvaaliin (konklaaviin) sellaisen sattessa.

KATT/Zenit

Lourdesiin voi lähettää sähköisiä esirukouspyyntöjä

Lourdesin Neitsyt Marian pyhäkkö tarjoaa Internetissä palvelun, jonka avulla uskovat voivat lähettää esirukouspyyntöjään sähköpostitse. Pyyntöt asetetaan sitten pyhän Neitsyen ilmestysluolaan, jossa niitä luetaan päivittäin klo 15.30. Luola on sama, jossa Neitsyt Maria ilmestyi pyhälle Bernadette

Soubirousille vuonna 1858. Esirukouspyyntö voi toimittaa Lourdesiin joko verkkosivulta www.lourdesfrance.org/gb/gbpriere.htm tai lähettämällä sähköpostia osoitteeseen

intention@lourdesfrance.com.

KATT/Zenit

Vatikaanin museot verkossa

Kesäkuun lopussa Vatikaanin museot saivat omat verkkosivunsa. Sivut ovat erittäin monipuoliset ja odote-

tut. Tutustuminen onnistuu osoitteessa http://mv.vatican.va/StartNew_EN.html

Luulippaan teksti ei ollut aito

Israelilaiset tutkijat ovat laajojen tutkimusten perusteella osoittaneet, ettei keväällä otsikoihin päässyt Jaakobin ossuariumin kylkeen kirjoitettu teksti ole aito. Tekstissä luki: "Jaakob, Joosefin poika, Jeesuksen veli". (vrt. Fides 12/2002, s. 15).

"Luulipas on aito, mutta teksti ei", toteaa Israelin muinaismuistoviraston johtaja Shuka Dorfman. "Joku on siis vain ottanut lippaan ja väärentänyt päälle tekstiä, ehkäpä antaakseen sille us-

konnollisen merkityksen." Väärennoksen seurauksena suomalaisessakin lehdistössä vakuutettiin avoimesti - katolisen kirkon selkeän käsityksen vastaisesti - Jeesuksella olleen veljiä.

Arkeologeista koostuneen tutkimusryhmän johtaja Gideon Avni vahvisti viraston kannan: arkeologienkin yksimielinen näkemys oli, että ossuariumin teksti on väärennös.

KATT/Zenit

Ingen alpsemester för påven i år - han skall skriva en bok

För andra året i rad får påven Johannes Paulus II avstå från sin privata alpsemester. I stället skall han tillbringa sommaren på det pävliga sommarstället Castel Gandolfo med att skriva en ny bok. Det berättade 25 juni hans presstalesman Joaquin Navarro-Valls, samtidigt som han dementerade rykten om att den 83-åriga påven skulle genomgå en knäoperation.

"Påven åker till Castel Gandolfo 10 juli. Bland annat vill han avsluta en bok om sina mänskliga och pastorala erfarenheter som biskop," sade Navarro-Valls.

Tidigare i år publicerade Johannes Paulus II en diktsamling med titeln "Romersk triptyk." Det var första gången han publicerade

poesi sedan han blev påve. Förutom en mängd lärodocument har han under sin tid som påve bland annat publicerat minnesboken Gäva och mysterium 1996 (Catholica 1997) till 50-årsminnet av sin prästvigning, och intervju-boken Väga hoppas 1994 (Fischer & Co 1995).

Tidigare är har påven alltid sett till att få minst ett par veckors privat semester i de italienska alperna, men redan i fjol hoppade han över det för att förbereda sig för världsungdomsdagen i Toronto i Canada i slutet av juli.

Troligen stannar han kvar på sitt sommarställe till mitten av september, då han skall besöka Slovakien.

KATT/Vatikanradion

Jeesuksen pyhän sydämen veljeskunnan 125-vuotisjuhla

Suomessakin toimivan Jeesuksen pyhän sydämen papin veljeskunnan (dehoniaanien) yleiskapituliin Roomassa osallistui kesäkuussa noin 130 edustajaa sääntökunnan eri provinseista ja regioista. Suomesta paikalla oli isä Kazimierz Lewandowski SCJ. Yleiskapitulin näkyvimpänä päätöksenä oli uuden yleisesimiehen valitseminen. Argentiinalainen isä Virginio Bressanelin SCJ seuraajaksi tuli portugalilainen isä Jose Ornelas

Carvalho SCJ.

Samassa yhteydessä pyhän sydämen papit viettivät veljeskuntansa perustamisen 125-vuotisjuhlaa osallistuen mm. paavin audienssille. Pyhä isä rohkaisi heitä seuraamaan dehoniaanista karismaansa, jota "leimaavat jatkuva Jeesuksen pyhän sydämen kontemplatio, tietoinen osallistuminen Jeesuksen sovitusuhriin ja innokas Jumalan valtakunnan julistaminen sieluille ja yhteiskunnassa yleensä, koska Juma-

lan rakkauden hylkääminen on maailmassa olevan pahuuden perustavin syy".

Pyhä isä jatkoi: "Toimintanne tiedon ja uskonnollisen aineiston välittäjänä on myös tunnettu. Seuraatte tarkoin 'ajan merkkejä'; älkää kuitenkaan koskaan antako uskollisuutenne katolista oppia ja kirkon opetusvirkaa kohtaan heikentyä, jotta myös julkaisujenne avulla palvelitte totuutta, rakkautta ensimmäistä muotoa."

KATT/VIS

Kirkot auki yötä myöten

Wienin arkkipiispa, kardiinaali Christoph Schönborn OP tukee voimakkaasti ajatusta siitä, että kirkot pidettäisiin avoimina yön yli. Näin "uskovilla olisi koska tahansa mahdollisuus tulla pyhän sakramentin ääreen hiljentymään ja rukoilemaan". Näin hän sanoi karismaattisen Emmanuel-yhteisön alulle paneman Kansainvälinen uuden evankelioinnin ja kaupunkilähetyksen

kongressin innoittamana. Seuraavina vuosina vastaavat kongressit järjestetään Pariisissa, Lissabonissa ja Brysselissä.

Kardinaalin mukaan "Euroopan pääkaupunkien tulisi hyödyntää kauniiden historiallisten kirkkojensa antamat mahdollisuudet. Pitämällä niiden ovet auki vuorokauden ympäri ihmiset voisivat tulla sinne hiljentymään ja rukoilemaan. Ih-

meellisiä kokemuksia voisi tapahtua." Nämä "armon yö" voivat olla Schönbornin mielestä tärkeä kaupunkilähetyksen muoto. Papit voivat silloin puhua ihmisten kanssa avoimesti uskon kysymyksistä. Nämä hetket voivat myös johtaa "lukuusiin kääntymyksiin", kardiinaali uskoo.

KATT/Zenit

Vatikaani tyytymätön Euroopan unionin konstituutioluonnokseen

Pyhän istuimen lehdistöosaston johtaja Joaquin Navarro-Valls kommentoi tuoreeltaan ehdotusta Euroopan unionin konstituutioksi. Ensiksi hän kiitti luonnosta mm. siitä, että siinä otetaan huomioon Amsterdamin sopimuksen lisäys jatkuvasta vuoropuhelusta kirkkojen ja

uskonnollisten yhteisöjen kanssa.

Toisaalta Navarro-Valls pitää suurena yllätyksenä, ettei luonnoksen johdannossa mainita erikseen kristillisyyttä yhtenä eurooppalaisen perinnön tärkeänä osatekijänä. Sen takia "me jaamme niiden vaikutusvaltaisten

konventin jäsenten mielipiteen, jotka ovat jo ehdottaneet tämän tekijän lisäämistä johdannon seuraavaan versioon, kunnioituksesta sekä historiallista totuutta että entistä tasapainoisempaa tekstiä kohtaan".

KATT/VIS

Paavin matkat toiselle sadalle

Paavi Johannes Paavali II vieraili loppukevään ja alkukesän aikana kolmessa eri Euroopan maassa. Kaikkialle pyhä isä keräsi suuria uskovien massoja.

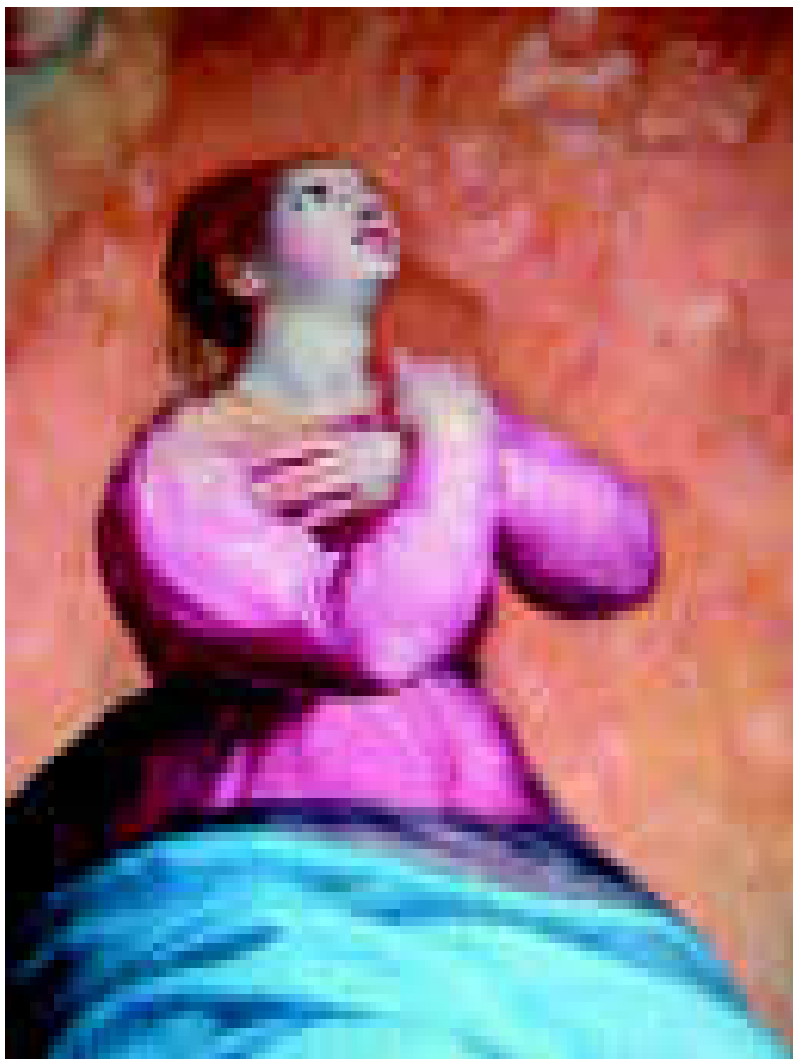
Toukokuussa paavi kanoisoi Madridissa miljoonan ihmisen läsnäollessa viisi espanjalaista autuaasta: Pedro Povedan, José María Rubion, Genoveva Torresin, Ristin Angelan ja Jeesuksen

Maravillasin.

Kesäkuun alussa paavi julisti autuaaksi kroatialaisen Marija Petkovicin. Kroatian vierailunsa aikana, joka oli pyhän isän sadas vierailu ulkomailla, hän myös vietti helluntaimeus Rijekassa. Juhannuksen aikaan pyhä isä vieraili Bosnia-Herzegovinassa, jossa hän julisti autuaaksi Ivan Merzin.

Seuraavaksi paavin on tarkoitus matkustaa syyskuussa Slovakiaan, jossa hän julistaa autuaiksi kaksi totalitarismin uhria. Toisaalta näyttää koko ajan epätodennäköisemmältä, että pyhä isä voisi matkustaa Mongoliaan lähiaikoina, vaikka matkasta onkin jo pitkään puhuttu.

KATT/VIS

**Olkaamme puhtaita ja nöyriä niin
kuin Maria; silloin olemme myös
pyhiä niin kuin Jeesus.**

KALKUTAN ÄITI TERESA

Vigningsbön på Mariahögtider

O Immaculata, himmelens och jordens drottning, syndarnas tillflykt och min allrakäraste Moder åt vilken Gud har velat anförtro sin Son och därmed hela förvaltarskapet av sin barmhärtighet - jag ber dig ödmjukt att få tillhöra dig helt och fullständigt.

Gör med mig - min kropp, min själ, mitt liv, min död och mitt eviga liv - såsom du vill. Använd precis som du vill hela mitt jag - utan reservationer. Låt mig få bli ett användbart redskap i dina obefläckade och barmhärtiga händer för att fördjupa och befästa Guds härlighet bland vilsegångna och likgiltiga människor och på det sättet - så snart som möjligt - utbreda Jesu Hjärtas välsignade herradöme. Där du är skänker du frikostigt omvändelsens och helgelsens nåd - ty varje nåd går genom dina händer - från Jesu allraheligaste Hjärta till oss. Låt mig prisa dig, o allraheligaste Jungfru. Ge mig kraft att stå emot Guds fiender.

Efter Helige Maximilian Kolbe
www.katolik.nu

Rukouksen apostolaatti

Me rukoilemme ...

Elokuu

Että luonnontieteen ja teknologian alan tutkijat hyväksyisivät kirkon jatkuvat vetoumukset saavutustensa käyttämiseksi vastuullisesti ja viisaasti.

Että nuorten kirkkojen katekeetit todistaisivat opetuksessaan uskollisuudestaan evankeliumille.

Syyskuu

Että sodasta, terrorismista ja väkivallasta kärsivät maat löytäisivät tien sovintoon, yksimielisyyteen ja rauhaan.

Että Keski-Aasian kristilliset yhteisöt, jotka elävät lukuisten muiden uskontojen ympäröimänä, sitoutuisivat hyvän sanoman levittämiseen Jumalan valtakunnasta uskonsa aktiivisella todistuksella.

Böneapostolatet

Vi ber ...

Augusti

Att forskare inom naturvetenskaperna och teknologin skall acceptera kyrkans ständiga vädjan om ett ansvarsfullt och klokt användande av sina upptäckter.

Att kateketerna i unga kyrkor i sin undervisning skall vittna om sin trohet gentemot evangeliet.

September

Att länder som lider av krig, terrorism och våld skall finna en väg till försoning, enhet och fred.

Att de kristna samfundet i Centralasien, som lever omgivna av många andra religioner, skall förbinda sig att sprida det goda budskapet om Guds rike genom att aktivt vittna om sin tro.

Sunnuntait ja velvoittavat juhlapyhät

10.8. kirkkovuoden 19. sunnuntai (III)

1L 1 Kun. 19: 4-8
Ps. 34: 2-3, 4-5, 6-7, 8-9. Ks 9b
2L Ef. 4:30-5:2
Ev.Joh. 6: 41-51

15.8. pe autuaan Neitsyt Marian taivaaseenottaminen, juhlapyhä (velvoittava)

1L Ilm. 11: 19a; 12: 1-6a, 10ab
Ps. 45: 10, 11-12, 16. Ks 10b
2L 1 Kor. 15: 20-27
Ev.Luuk. 1: 39-56

17.8. kirkkovuoden 20. sunnuntai (IV)

1L San. 9: 1-6
Ps. 34: 2-3, 10-11, 12-13, 14-15. Ks 9b
2L Ef. 5: 15-20
Ev.Joh. 6: 51-58

24.8. kirkkovuoden 21. sunnuntai (I)

1L Joos. 24: 1-2a, 15-17, 18b
Ps. 34: 2-3, 16-17, 18-19, 20-21, 22-23. Ks 9b
2L Ef. 5: 21-32
Ev.6: 60-69

Uusi yleisvikaari tarttui toimeen

Lähes viisikymmentävuotias hiippakuntamme ja sitä edeltänyt apostolinen vikaarikunta saivat historiansa ensimmäisen suomalaisyntyisen yleisvikaarin, kun piispamme Józef Wróbel SCJ nimitti tehtävään 1. elokuuta alkaen isä Tuomo T. Vimparin. Roomassa keväällä kanonisen oikeustieteen tohtoriksi väitellyt 34-vuotias isä Vimpari on samalla epäilemättä yksi koko kirkon nuorimmista yleisvikaareista. Uuden tehtävän lisäksi hän jatkaa Katolisen tiedotuskeskuksen johtajana sekä aloittaa assistenttina Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnassa.

Suomalaisuudesta huolimatta isä Tuomo T. Vimpari on ehtinyt elää kolmannen elämästään ulkomailla. Hän on kirjoittanut ylioppilaaksi katolisesta poikakoulusta Ranskassa ja Tampereen ruotsinkielisestä yhteiskoulusta. Hän on suorittanut Helsingin yliopistossa valtiotieteiden maisterin tutkinnon pääaineenaan kansainvälinen politiikka, erityisesti ihmisoikeudet. Samalla hän ehti toimia Juventus Catholican puheenjohtajana ja sihteerinä sekä vuosikaudet piispallisten liturgisten viettojen seremoniamestarina.

Roomassa, missä isä Vimpari on suorittanut kirkolliset opintonsa Paavillisessa Gregoriaanisessa yliopistossa, hän on avustanut etenkin kaupungin saksankielistä seurakuntaa. Myös teologian lisensoititöiden valmiina odottamassa loppukuulustelua: se käsittelee kirkon äidillisyyttä. Kielitaitoa on ehtinyt kertyä kymmenen kielen verran. Omista seurakunnissamme isä Vimpari on hoitanut lähinnä kesäsjaisuuksia, viimeksi Turussa.

Tuliko nimitys yllätyksenä?

Kyllähän se! Toisaalta on ollut ehtinyt arvuutella tulevia tehtäviäni. Väitöskirjan valmistaminen vei niin paljon aikaa.

Millainen on yleisvikaarin toimenkuva?

Tärkeintä on piispan avustaminen hiippakunnan johta-

Isä Tuomo T. Vimpari on ensimmäinen suomalaisyntyinen yleisvikaari.

misessa ja sen hallinnon kaikissa asioissa. Yleisvikaari toimii myös piispan sijaisena tämän ollessa tilapäisesti poissa. Tehtäväkenttä on siis hyvin laaja. Piispamme kanssa olemme kuitenkin sopineet sellaisista asioista, joihin paneudun tarkemmin. Lisäksi meitä avustaa on kolme piispanvikaaria, jotka hoitavat erityiskysymyksiä.

Mikä on tärkein ominaisuus tätä tehtävää ajatellen?

Varmasti toisten kuunteleminen. Toivon kovasti, että hiippakuntalaiset ja muutkin ottavat tarvittaessa yhteyttä ja muutenkin uskaltavat rohkeasti "tarttua hihaani".

Miten suomalaisuus vaikuttaa tehtävän hoitoon?

Arvelisin että se helpottaa sitä - mutta ei kuitenkaan olennaisesti.

Takana on yhdeksän Rooman vuotta. Miltä hiippakuntamme tilanne näyttää?

Valoisalta! Jumala on todella siunannut meitä lahjoillaan: meillä on lukumäärämme nähden paljon kutsumuksia, perusteilla on kokonainen oma pappiseminaari, ja etenkin seurakunnissamme

on paljon aktiivisia maallikoita. Piispamme Józef Wróbel näkee kovasti vaivaa hiippakuntamme kehittämiseksi, ja uusista seurakunnistakin on ollut jo puhetta.

Millaisia hankkeita tulevaisuuteen liittyy?

Niistä päättää tietenkin piispa. On selvää, että joskus tulevaisuudessa tarvitsemme muun muassa suomenkielisen katolisen koulun jonnekin Helsinkiin, vanhaikodin ja muita "tavallisen" hiippakunnan elämään kuuluvia perusinstituutioita. Nämä kaikki ovat luonnollisesti myös resurssikysymyksiä.

Tärkeimpinä pitäisin kuitenkin seurakuntia ja hengellistä kasvua niissä. Uutena haasteena paikalliskirkkomme on nopeasti tullut hyvin monikansalliseksi: lähes kaikki kastamani lapset olen kastanut espanjaksi! Silti toivon kirkon juurtuvan entistä syvemmälle maamme todellisuuteen tullessa myös näkyväksi vaikuttajaksi. Olemme olleet täällä pyhän Henrikin ajoista lähtien, eikä meidän tarvitse pyydellä anteeksi olemassaoloamme.

Entäpä ongelmat?

Tämänhetkisenä murheenkynynä on hiippakunnan ta-

lous. Uskon vakaasti, että sekin asia saadaan vielä kuntoon. Tämä edellyttää meidän kaikkien yhteistä panostusta. Oman kirkon ja seurakunnan avustamisen tulisi olla jokaiselle katolilaiselle itsestään selvää, oikein sydämen asia.

Ongelmia syntyy ajoittain myös siellä, missä ei osata tai tahdota kasvaa uskossa ja muissa kristillisissä hyveissä. Muistan piispa Paul Verschurenin korostaneen usein, ettei kukaan meistä ole täydellinen katolilainen. Meistä jokaisen tulee vielä kasvaa, myös minun itseni.

Onko Katoliselta tiedotuskeskukselta luvassa jotakin uutta?

Kehitämme jatkuvasti työtämme. Meillä on aivan suurenmoinen tiimi. Useimmat näkevät vain Fidesin, mutta suurin osa työstämme on näkymätöntä taustatyötä ja esimerkiksi yhteydenpitoa medioihin.

Miltä kirkkomme suhteet valtioon näyttävät?

Uusi uskonnonvapauslaki oli meidän kannaltamme pettymys. Täällä ei tahdota vielääkään tunnustaa maamme uskonnollista moninaisuutta, vaan käytännössä pidetään kynsin hampain kiinni valtionkirkkojärjestelmästä, joka muualla on uskallettu heittää historian romukoppaan. Silti rakentava dialogi on tärkeää. Ajan myötä asiat saattavat vielä kehittyä.

Ongelmiakin kuitenkin on, jopa vakavia. Niihin kuuluu perheiden asema. Kirkon mielestä avioliiton ja perheen arvo ei tunnusteta aina sillä painolla, jota ne edellyttävät.

Kuuluuko ekumenian rintamalla mitään uutta?

Kyllä kuuluu. Itse osallistun katolis-luterilaiseen teologiseen vuoropuheluun, jonka aloitimme viime vuonna yhdessä Ruotsin kanssa. Sen

Yleisvikaari isä Tuomo T. Vimparin toimisto sijaitsee Katolisessa tiedotuskeskuksessa: puh. (09) 61294710, fax (09) 61294770, GSM (050) 5475663 yleisvikaari@catholic.fi

Generalvikarie fader Tuomo T. Vimparis byrå finns vid Katolsk informationstjänst: tel. (09) 61294710, fax (09) 61294770, GSM (050) 5475663 yleisvikaari@catholic.fi

Leirikesä on ohi

– oliko siitä jotakin hyötyä?

alku vaikuttaa hyvin lupavalta. Käytännön asioissa ekumenia on jo arkipäivää.

Jääkö yleisvikaarin tehtäviltä aikaa “tavallisille” papin tehtäville?

Onneksi näin todellakin on! Pyhän messun viettäminen on jokaisen päiväni kohokohta. On myös suuri ilo avustaa aivan tavallisissa seurakunnan tehtävissä, viettää muita sakramentteja, vieraila sairaiden luona ja oppia tuntemaan ihmisiä. Tahtoisin aloittaa pienen rukouspiirin, järjestää erityisielunhoitoa ja pitää retretejä.

Juuri rukous on kaiken alku ja loppu: avautumalla Jumalalle ja hänen työnsä meissä voimme todella avautua muille. Marian elämä osoittaa tämän niin selvästi. Siksi on jotakin suurta, että paavimme on julistanut kuluvan vuoden ruusukorvikouksen vuodeksi.

Onko suomalaisuudessa erityishaasteita papille?

Meitä suomalaisia vaivaa joskus taipumus nähdä toiset ihmiset ja asiat kielteisessä valossa. Olen vakuuttunut siitä, että elävä usko muuttaa tällaisen asenteen aidosti myönteiseksi.

Toisaalta suomalaiset rakastavat hiljaisuutta ja sanovat syvimmit tunteensa mieluummin sydämellä ja teoilla kuin sanavuodatuksilla. Se on ehkäpä suurin kansallinen hyveemme, jos nyt tällaista käsitettä voidaan käyttää.

Jääkö kaiken työn jälkeen aikaa vielä harrastuksille?

Vaihtelevasti. Ainakin urheilemaan yritän ehtiä säännöllisesti. Olen hyvin kiinnostunut kielistä, klassisesta musiikista, erityisesti konserteista sekä kuvataiteesta. Teatteri ei vetoa yhtä paljon. Ehkäpä tässä voisoin mainita myös perheeni ja sisareni, joihin pidän tiiviisti yhteyttä.

Luvassa on paljon kohtauksia ihmisten kanssa. Mikä on tärkein viesti heille?

Jumalan rakkaus on paljon suurempi kuin meidän sydämemme. Se yllättää meidät joka päivä.

KATT

Leirien asema hiippakuntamme katekeesissa on tärkeä. Leireille ei mennä pelkästään pitämään hauskaa - vaikka sitäkin toki on, niin lapsille kuin ohjaajillekin - mutta ennen kaikkea elämään ja harjoittamaan katolista uskomme. Leireillä saattaa olla lapsia, jotka leirin aikana käyvät messussa useammin, kuin miltei koko vuonna yhteensä tai jotka pitävät ensimmäistä kertaa ruusukkoa kädessään. Leireillä kaikki lapset saavat yhtä lailla mahdollisuuden osallistua kirkkomme rikkaaseen rukousperinteesseen niin liturgiassa kuin muissa hartaushetkissään. Näin ruusukon vuonna tämän kesän teemana olivat erityisesti ruusukon salaisuudet. Lisäksi järjestettiin mm. sakramentin palvontaa, Neitsyt Marian kynttiläkulkueita, litanioita jne.

Leireillä voi kokea elävän katolisen yhteisön, jossa jaetaan niin ilot kuin surutkin ja pyritään elämään katolisten arvojen mukaista elämää - joka toivottavasti ulottuu josain muodossa myös leirien jälkeiseenkin aikaan. Emme voi aina vaikuttaa kaikkeen tai jokaiseen. Usein kuitenkin unohdamme, että jokainen sielu on Jumalalle korvaamaton. Näin pienetkin työt ovat merkittäviä Jumalan valtakunnassa. Tästä muistutti, myös sporttileirillä hiippakunnan seminaristin Trin pitämä aamuhartaus, joka sisälsi mm. seuraavan pienen opettavaisen tarinan.

IRENE ALVAREZ

Eräänä aamuna, myrsky-yön jälkeen, aurinko nousi kirkkaana idästä. Vanha mies lähti aamukävelylle pitkin valkokiekkaista meren rantaa.

Hän näki edessään pikkutyön, joka oli hänen laillaan rannalla kävelemässä. Silloin tällöin tyttö kumartui poimimaan meritähtiä heittääkseen niitä kauas meren aaltoihin.

Koska tyttö usein pysähtyi matkan varrella, vanha mies saavutti hänet pian ja kysyi työltä hämmästyneenä:

“Miksi teet noin?”

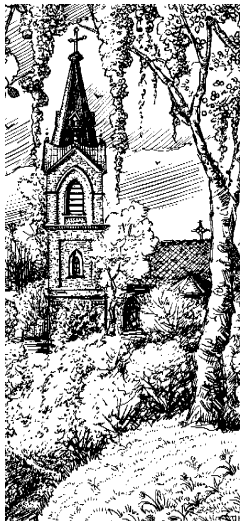
“Pelastan näitä meritähtiä, joita suuret meren aallot ovat viime yönä heittäneet rannalle, kuivalle maalle. Kun aurinko nousee korkealle, hiekka tulee liian kuumaksi ja meritähdet kuolevat.”

Vanha mies huokasi syvästi, pudisti päätään vaivautuneesti ja sanoi:

“Merenranta on kymmenien kilometrien pituinen. On tuhansia meritähtiä jotka ovat joutuneet kuivalle maalle. Sinun hetkellinen puuhastelusi aamukävelysi aikana on hyödytöntä. Se on turhaa työtä.”

Tyttö piti meritähteä yhä kädessään, heitti sen turvallisesti meren aaltoihin ja vastasi miehelle:

“Hyvä mies, ainakin minun työni on hyödyllistä tälle yhdelle meritähdelle.”

Nunnan kaulat ja fransiskukset

Tampereen Pyhän Ristin seurakunnassa on julkaistu keittokirja "Nunnan kaulat ja fransiskukset - katolista ruokaa ennen ja nyt". Kirjan on koornut ja toimittanut Elina Grönlund. Kirjaan sisältyy vanhojen perinneruokien reseptejä ja muutamia uudempiakin ruoanvalmistusohjeita. Lisäksi mukana on kulttuurihistoriaa trappistioluiden valmistuksesta Belgiassa, tunnetuimpiin pyhimyksiin liittyvistä ruoista ja joidenkin paavien lempiruoista. Kirjaa saa tilata pappilasta puh. 03-212 7280 tai sähköpostilla risti@catholic.fi. PAINOS ON rajoitettu, kiirehtikää ostoksille. Tulot käytetään lyhentämättömänä kirkon kattoremonttiin.

KUKA TIETÄÄ TAI MUISTAA?

Ostin turkulaisesta antiikkiliikkeestä seinälautasen, jossa on paavi Paavali VI:n kuva. Arabian tehdas, joka on tehnyt lautasen sanoo, ettei heillä ole siitä mitään dokumentteja tallella, koska teettäjät on ollut yksityinen taho. Selailsten tietoja ei arkistoida. Jos joku tietäisi jotakin asiaan liittyvää, pyytäisin ystävällisesti soittamaan puh. 03-253 0935 / Elina

Helsinki

Pyhän Henrikin katedraali-seurakunta

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 09-6824040, fax 09-6224618. Sähköposti henrik@catholic.fi.

La 17.40 vesper, 18.00 aatto-messu, su 10.00 missa latina, 11.15 päämessu, 18.00 ilta-messu; ma, ke, pe messu 18.00, ti, to messu 7.30. (ke) 17.30 ruusukorukous, (pe) 17.30 adoraatio. (ke, la) neokat. yhteisön liturgia. Rippiaika la 17.00-17.45 ja sopimuksen mukaan.

- 10.08. su Kirkkavuoden 19. sunnuntai: 10.00 lat/franska, 11.15 päämessu/högmässä, 18.00 ilta-messu.
- 16.08. la Autuaan Neitsyt Marian Taivaseseenottaminen. Hiippakunnan juhla Stella Marisissa.
- 17.08. su Kirkkavuoden 20. sunnuntai: 10.00 lat/esp, 11.15 päämessu/högmässä, 15.00 messu Porvoossa, 18.00 ilta-messu.
- 24.08. su Kirkkavuoden 21. sunnuntai: 10.00 lat/engl, 11.15 päämessu/högmässä, 15.00 messu Tikkurilassa, 18.00 ilta-messu.
- 31.08. su Kirkkavuoden 22. sunnuntai: 10.00 lat/engl, 11.15 päämessu/högmässä, 18.00 ilta-messu.

Pyhän Marian seurakunta

Mäntytie 2, 00270 Helsinki. Puh. 09-2411633, fax 09-2411634. Sähköposti maria@catholic.fi. Kotisivu maria.catholic.fi.

Kesäohjelma 15.6-31.8.2003: Su 10.00 päämessu suomeksi, kirkkokahvit, 18.30 ilta-messu, ma 13.30 messu, ke, pe 7.15 aamumessu; ti, to 18.30 ilta-messu. Rippitilaisuus: ti ja la 18.00-18.30 ja sopimuksen mukaan.

- 9.8. la 18.30 ilta-messu
- 10.8. Kirkkavuoden 19. sunnuntai: 10.00 päämessu, 18.30 ilta-messu
- 16.8. la Hiippakuntapäivä Stella Marisessa, 18.30 ilta-messu
- 17.8. Kirkkavuoden 20. sunnuntai. Autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen: 10.00 päämessu, 18.30 ilta-messu
- 23.8. la 18.30 ilta-messu
- 24.8. Kirkkavuoden 21. sunnuntai: 10.00 päämessu, 18.30 ilta-messu

Pyhän Henrikin Seura

Syksyn ohjelma

24.9. ke JUCUNDARE JUGITER -kirkkokonsertti alkaen klo 20.00 Pyhän Henrikin katedraalissa. Iki-ihanaa Pie Cantiones -musiikkia Suomesta ja muualta. Ohjelma 8 euroa. Myydään kirkkokahveilla ja ovelta.

Tervetuloa mukaan ystävänein!

22.11. la retretti, jonka johtaa isä Teemu Sippo SCJ. Alkaen klo 10.00 Pyhän Henrikin katedraalissa ja seurakuntasalissa. Osallistumismaksu 15 euroa, joka on ruokailun ja iltapäiväkahvin hinta. Sitovat ilmoittautumiset Marian seurakunnan pappilaan 13.11. mennessä ruokatilausten vuoksi. Puh. 09-2411633.

Tervetuloa hiljentymään!

25.11. ti klo 19.00: Suomen Kansallisoopperan LA TRAVIATA. Ks. alla

Suuralenuksella oopperaan: LA TRAVIATA

Tiistaina 25.11. klo. 19.00. Hinta vain 40 e (normaali 56 e). Sitovia tilauksia ottaa vastaan Rita Kaira puh. 09-491495 tai kesällä 09-8793870, klo 9-11.

Turku

Pyhän Birgitan ja autuaan Hemmingin seurakunta

Ursininkatu 15a, 20100 Turku. Puh. 02-2314389, fax 02-2505090. Sähköposti birgitta@catholic.fi. Kotisivu birgitta.catholic.fi.

- 10.8. Kirkkavuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
- 16.8. la Hiippakunnan päivä Stella Marisissa
- 17.8. Kirkkavuoden 20. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English
- 24.8. Kirkkavuoden 21. sunnuntai: 10.30 päämessu, 18.30 Mass in English

Jyväskylä

Pyhän Olavin seurakunta

Yrjönkatu 36, 40100 Jyväskylä. Puh. 014-612659, fax 014-612660. Sähköposti olavi@catholic.fi. Kotisivu pyhaolavi.webhop.org.

Su 10.30 päämessu. Ke 18.00 ilta-messu. Tiedot muiden arkipäivien messuista puhelimitse ja kirkon ovelta. Rippitilaisuus sopimuksen mukaan.

- 10.8. Kirkkavuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu
- 15.8. pe Autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen: 18.00 messu
- 17.8. Kirkkavuoden 20. sunnuntai: 10.30 päämessu
- 24.8. Kirkkavuoden 21. sunnuntai: 10.30 päämessu
- 30.8. la Lauantaurssi, 12.30 messu
- Kirkkoherra lomalla 21.7.-9.8. ja joskus elokuussa. Silloin ei ole messuja viikon aikana ja sunnuntaina messu on klo 17.00. ma klo 18.00 (sisarten kappeli); ti klo 7.00; ke klo 18.00; to klo 7.00; pe klo 7.00; la klo 8.00. Poikkeukset: seurakkaa kirkon ilmoitustaulua.

Lauluyhtye Versio

Renessanssipolyfoniaa Pyhän Henrikin kirkossa lauantaina 9.8 klo 19:00.

Ilmainen sisäänpääsy, ohjelma 5 eur

Tervetuloa!

Pyhiinvaellus Hattulaan

Academicum Catholicum ry. ja dominikaaniyhdistys järjestävät perinteisen Hattulan Pyhän Ristin pyhiinvaelluksen perjantaina 13. syyskuuta.

Kokoontuminen Pyhän Henrikin katedraalissa Helsingissä, jossa messu klo 9.30 ja lähtö bussilla noin klo 10.00. (bussimatkan hinta 15 euroa).

Ristin kantaminen ja Pyhän Ristin hartaus alkaa Hattulassa klo 12.00 isä Wieslaw Swiechin SCJ johdolla. Hattulan evankelis-luterilainen seurakunta tarjoaa kirkkokahvit. Sitovia ilmoittautumisia bussimatkalle otetaan vastaan vain Studium Catholicumissa arkisin, puh. 09 & #8211; 660 901.

Ilmoittautumisen voi jättää myös ääninauhalle tai lähettää sähköpostitse osoitteeseen studium.catholicum@catholic.fi.

Tampere

Pyhän ristin seurakunta

Amurinkuja 21 A, 33230 Tampere. Puh. 03-2127280, fax 03-2147814. Sähköposti risti@catholic.fi. Kotisivu www.nic.fi/~katristi.

Su 10.00 ruusukorokous, 10.30 päämessu. Ti, to 7.30 aamumessu, ma, ke, pe 19.00 iltamessu. Ke 18.40 vesper. La messu 8.30. Rippitilaisuus ennen messuja ja sopimuksen mukaan.

9.8. la 09.00 messu Lapualla, 12.00 messu Pietarsaaressa, 16.00 messu Vaasassa
10.8. Kirkkovuoden 19. sunnuntai: 10.30 päämessu
16.8. la hiippakuntapäivä Stella Marisissa
17.8. Kirkkovuoden 20. sunnuntai: 10.30 päämessu
24.8. Kirkkovuoden 21. sunnuntai: 10.30 päämessu
Diaspora:
Hämeenlinna: (ort. seurakunnan seurakuntasali)
Kauhajoki: (kysy kirkkoherralta)
Kurikka: (kysy kirkkoherralta)
Lapua: (kysy kirkkoherralta)
26.7., 9.8. la klo 9.00 messu Pietarsaari (Pyhän Mikaelin kappel): 26.7., 9.8. la klo 12.00; vietnaminkielinen messu
Vaasa: (ort. seurakunnan seurakuntasali) 26.7., 9.8. la klo 16.00 messu

Kouvola

Pyhän Ursulan seurakunta

Valimontie 1, 45100 Kouvola. Puh. 05-3711251. Sähköposti ursula@catholic.fi. Kotisivu www.sci.fi/~stan. Pankkiyhteys: Sampo 800015-1888441.

Su 11.00 tai 18.00 päämessu kirkossa. Rippitilaisuus puoli tuntia ennen messuja ja sopimuksen mukaan. Kirkkoherra tavattavissa parhaiten torstaisin.

10.8. Kirkkovuoden 19. sunnuntai: 11.00 päämessu
17.8. Kirkkovuoden 20. sunnuntai: 11.00 päämessu
24.8. Kirkkovuoden 21. sunnuntai: 11.00 päämessu

Diaspora

Lahti: (ort. kirkko) la 14-16 uskononopetus, 6.9., 4.10., 1.11., 6.12., 3.1. la klo 16.00 messu
Lappeenranta: (ort. kirkko) 21.9., 19.10., 16.11., 21.12., 18.1. su klo 11.30 messu
Hamina: (Poitsila): 28.9., 26.10., 23.11., 28.12., 25.1. klo 11.00
Uskononopetus Kouvolaassa 11-13. messu 13.00. Päivämäärät: 13.9., 11.10., 8.11., 13.12., 10.1.
Uskononopetus Lahdessa: 16.9., 4.10., 1.11., 6.12., 3.1., klo 14-16. Messu klo 16.00
Syystalkoot 11.10 klo 13.00
Pyhän Ursulan kirkon vihkimisen 10-vuotisjuhla ja vahvistuksen sakramentti 14.12. klo 11.00

Kirkkoherran poissa ollessa Kouvolaassa toimivat: 1.9.-31.10. isä Teemu Sippo SCJ, puh 050-5253917
1.11.-4.1.2004 isä Wieslaw Swiech SCJ, puh. 09-6877460

Oulu

Nasaretin Pyhän Perheen seurakunta

Liisantie 2, 90560 Oulu. Puh/fax 08-347834, Sähköposti perhe@catholic.fi.

Su 11.00 päämessu. Ma, ti, ke, pe 18.30 iltamessu. Ti, ke, la 19.00 neokatekumenaaliyhdistönsön liturgia. Rippitilaisuus pe 17.30-18.30 ja sopimuksen mukaan. Kirkko avoinna arkisin 10.00-12.00. Ruusukko perjantaisin 18.00.

10.8 su, kirkkovuoden 19 sunnuntai, 11.00 päämessu, 17.00 messu Rovaniemellä.
15.8 pe, Autuaan Neitsyt Marian taivaaseen ottaminen, juhlayhä (velvoittava), 18.30 messu.
17.8 su, kirkkovuoden 20 sunnuntai, 11.00 päämessu, 17.00 messu Torniossa.
24.8 su, kirkkovuoden 21 sunnuntai, 11.00 päämessu, 17.00 messu Raahessa.
26.8 ti, klo. 19.00 katekeesi aikuisille.
29.8 pe, klo. 19.00 katekeesi aikuisille.

Diaspora

Raaha: 27.07, 24.08, su klo. 17.00.
Rovaniemi: 10.8, su klo 17.00 ortodoksisessa kirkossa
Tornio: 3.08, 17.08, su klo. 17.00, Alatornion seurakunnan Thurvikin seurakuntakodissa.

Keskukset

Ekumeeninen keskus

Myllyjärvi, 02740 Espoo. Puh. (09) 8557148.

Su 11.00 liturgia, kirkkokahvit. To, pe 9.00-18.00 ikonimaalauksen opetusta.

Katekeettinen keskus

Kuusitie 6, 00270 Helsinki. Puh. (09) 2416095, fax (09) 5885157. Sähköposti katekeesi@catholic.fi, kotisivu www.katekeettinenkeskus.fi

LUCIA-PUOTI
Kuusitie 6. Avooina:

12.00 - 17.00 ke/pe
12.00 - 18.15 ti/to
ma/la suljettu

Katolista kirjallisuutta, kortteja, uskonnollisia esineitä ja lahjavaroita.

Katolinen tiedotuskeskus

Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki. Puh. 0208350751, fax (09) 650715. Sähköposti info@catholic.fi.

www.catholic.fi

Stella Maris

Sirkkoontie 22, 09630 Koisjärvi. Puh. (019) 335793, fax (019) 335892.

Studium Catholicum

Ritarikatu 3b A, 00170 Helsinki. Puh. (09) 660901, fax (09) 68712244. Sähköposti studium.catholicum@catholic.fi

Suomen Caritas

Maneesikatu 5, 00170 Helsinki. Puh. (09) 1357998, fax (09) 68423140. Sähköposti info@caritas.inet.fi. www.caritasfinland.fi

Pyhän Dominicuksen messu

Maallikkodominikaanit ja Studium Catholicum kutsuvat viettämään pyhän Dominicuksen messua perjantaina 8. elokuuta klo 9.00 Studium Catholicumin kappelisiin, Ritarikatu 3b A 4, Helsinki.

Tervetuloa!

Kirjallisuuspiiri Helsingissä

Kirjallisuuspiiri kokoontuu Studium Catholicumissa Ritarikatu 3 b A tiistaina 9.9. klo 18.30.

Ensimmäisellä kerralla keskustellaan Georges Bernanosin Maalaispapin päiväkirjasta. Kaikki kiinnostuneet tervetuloa!

Lisätietoja: Eva Airava, puh. 0400 810044 tai Tuula Luoma, puh. 09-8767671.

Verbi Dei sono Schola cantorum

Gregoriaanista laulua häihin, hautajaisiin ja muihin tilaisuuksiin. Edulliset laulupalkkiot tilauksen mukaan.

Gregorian chant for weddings, funerals and other occasions. Reasonable charges depending on occasion.

Yhteys/Contact: Markus Mäkelä 040-7178833

Tue katedraalikuoroamme! Please support the Cathedral Choir!

Teresa ry

Teresa ry järjestää perinteisen eläkeläispäivän lauantaina 30.8.2003 Stella Marisissa. Kuten ennenkin, lähetämme kaikille henkilökohtaisen kutsun, jossa on kerrottu päivän ohjelma. Sydämellisesti tervetuloa!

Maallikkofransiskaanit OFS

Kokouspaikka on P. Marian srk.sali, Mäntytie 2, 00270 Helsinki

Syksy 2003 (alustava)

Torstai 11.9. yhteisön kokous, iltamessu klo 18.30 (syksyn ensimmäinen kokous)

Tiistai 30.9. iltamessu 18.30, sen jälkeen syksyn ensimmäinen esitelmällä

English Camp oppi ja lauloi

Naamiaisjuoksussa pärjäävät vikkelimmät, mutta asioita opitaan myös arvottamaan kaiken kiireen keskellä: osallistuminen ja auttaminen ovat arvoja sinänsä.

Leiriä vetänyt Irene Alvarez kertoo, että tarkoitus on enemmänkin antaa tuntumaa englanninkieleen, kuin varsinaisesti opiskella. Vetäjät eli Irenen lisäksi englantilainen Keith ja amerikkalainen Miro sekä isoiset Leena, Salha, Diana ja Emil puhuvat kaiken aikaa englantia, lapset kuitenkin keskenään suomea. Vaikutus on silti lähes kielikylpymäinen.

"Lasten suhtautuminen kieleen muuttuu leirin kuluessa", Irene sanoo.

"Lapset saattavat alkaa puhua englantia keskenään, jopa sellaiset jotka eivät aluksi puhu lainkaan. Jopa omat lapseni ovat alkaneet puhua minulle englanniksi."

Poika-enemmistö, kerrankin

On mielenkiintoinen kysymys, miksi juuri tällä leirillä tyttöjä on viisi mutta poikia peräti yhdeksän - kerrankin. Irene Alvarezin mukaan muilla leireillä aina urheiluleiriä myöten tyttöjä on selvä enemmistö ja poikia vain kourallinen. Mahtaako syy olla sama kuin omalla pojallani, joka valitsi koulussa vapaaehtoisen englannin, jotta tietokonepelit sujuisivat paremmin...

Mutta miten lapset suhtautuvat vetäjään, jonka tie-

Lomanviettoa sekä kielen ja katolisen uskon oppimista samalla kertaa. Sitä oli kesäkuun lopulla Stella Marisissa järjestetty English Camp, katolinen lasten kielileiri. Oppimisesta ei tosin otettu paineita. Viikon leirillä oli tarpeeksi aikaa saada aiheisiin tuntumaa muutenkin. Tärkeintähän oli nauttia kesästä, ja mikä oli nauttiessa loistosäiden suosiossa leiriläisiä.

tävät puhuvan aivan hyvin suomea?

"Hyvin!" sanoo Irene Alvarez.

"Se kuuluu täällä asiaan, eikä siitä ole kukaan valittanut."

Katolinen sanasto, rukoukset ja messu tulevat lapsille tutuiksi leirin aikana. Sen ei siis ole tarkoitus olla ekumeeninen vaan katolinen tapahtuma, mutta palvelee ehkä mutkan kautta ekumeeniaakin. Mukana on nimittäin peräti viisi ei-katolilaista. Se on paljon enemmän kuin täysille leirille on yleensä voitu ottaa. Heille kielileiri on myös tutustumisen katolisuuteen sisältäpäin. Se on Suomen oloissa peräti harvinainen tilaisuus, joita toivoisi lisää - tiedon taso on Suomessa niin alhainen, että keskivertotoimittaja ja uskoo voitavansa kirjoittaa katolisuudesta täysin pätevää tekstiä pelkillä koulutiedoillaan.

Arvot näkyvissä

Vetäjät pyrkivät selkeästi tuomaan arvoja leirielämän arkeen. Kaikenlaisia jakoja

pyritään välttämään. Kännyköitä ei pidetä mukana, koska tarkoitus on keskittyä etupäässä läsnä oleviin ihmisiin. Omia karkkeja ei syödä ellei jaeta muillekin, ja muiden huomioon ottamista korostetaan muutenkin kaikin tavoin.

Irene Alvarez toteaa, että jokainen leiri on erilainen, ja niillä on oma ainutkertainen tapahtuma, mutta palvelee ehkä mutkan kautta ekumeeniaakin. Mukana on nimittäin peräti viisi ei-katolilaista. Se on paljon enemmän kuin täysille leirille on yleensä voitu ottaa. Heille kielileiri on myös tutustumisen katolisuuteen sisältäpäin. Se on Suomen oloissa peräti harvinainen tilaisuus, joita toivoisi lisää - tiedon taso on Suomessa niin alhainen, että keskivertotoimittaja ja uskoo voitavansa kirjoittaa katolisuudesta täysin pätevää tekstiä pelkillä koulutiedoillaan.

"Se on paljon, kun pojat eivät usein tule tällaista ajatelleeksi."

Myös uskonelämän kehittäminen tapahtuu pienin askelin ja lapsille sopivasti. Asioista puhutaan kristilliseltä kannalta, lapset saavat osallistua tavallista enemmän liturgiaan, iltaja aamurukous kuuluu tietysti ohjelmaan kiinteästi. Kirkko- vuosi kulkee mukana siltä osin kun se sattuu leiriviikolle, eli tällä kertaa Johannes Kastajan syntymän juhlapäivän ja Pyhän sydämen juhlapäivän verran.

Aamulla voidaan antaa mietiskelyaihe päiväksi hautumaan. Miksi jokaisessa huoneessa on krusifiksi? Meidät on kutsuttu pyhyteen, mitä se tarkoittaa?

Lasten tasolla

"Asiat tulevat silloin lasten omalla tasolla. Isot voivat käsitellä niitä filosofisesti ja pienet sanovat niistä usein hirveän nasevasti", Irene Alvarez kertoo.

Tarkkaavaisia lapsia, jos tämän kaiken oppivat. Eikö lasten keskittymiskyky tosiaan koskaan herpaannu, Irene?

"Välistä kyllä tuntuu, etteivät ne kuuntele ollenkaan! Mutta meidän olympialaisten tietokilpailussa kaikki osasivat hirveän hyvin juuri ne asiat, jotka ovat täällä olleet esillä."

Asioita omaksutaan, siinä pitää leirielämän kokonaisvaltaisuus huolen. Turkuun suuntautuneella retkellä isä Zenon Strykowski SCJ kertoi Pyhän Birgitan kirkosta ja sisar Violeta OSs birgittalaisisarten elämästä. Joka ainut heistä

muisti köyhyyslupauksen.

"Se teki todellakin vaikutuksen lapsiin, että kaikki ylimääräinen pitää antaa pois", Irene Alvarez muistelee huvittuneena.

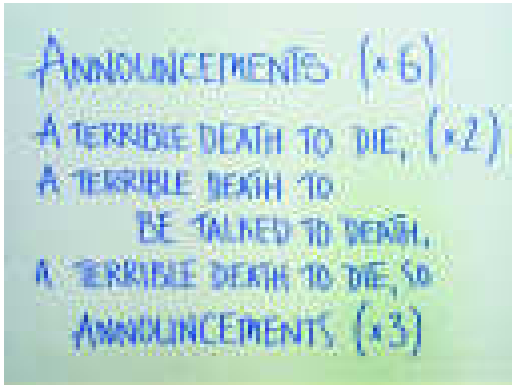
Olympialaiset - kuka voitti?

Vierailupäivänä leirillä pidetään olympialaiset. Lajit eivät ole ylen määrin vakavia, ja pienemmät saavat taustusti ole luvassa joukkueelle muuta kuin kunnia siitä, että kaikki osallistuvat. Se kunnia on kuitenkin kestänyt tällä leirillä hyvin. Kestävyttä koettelee pienemminkin lämmin kesä kuin joukkuehengen puute, mutta kun päivä kallistuu jo selvästi iltapäivän puolelle, olympialaisten pölyt jätetään uimarantaan. Sitten tankataan ruokapöydässä, jotta kaikki jaksavat odottaa illan rantajuhlia.

Kesä ei voita mikään, paitsi kesä ja katolinen kielileiri!

OLLI ORKONEVA

Announcements, Announcements...

Miten saada ilmoitettua asia vilkkaille ja asioidensa kanssa hääääville lapsille? Laulamalla! Vierailija kuulutettiin leirille tervetulleeksi ja samalla kaikkien leiriläisten tietoon tällä visulla, jonka joku aloittaa ja johon kaikki yhtyvät.

Olympialaiset menossa ja jo ramasee. No, kohta päästään uimaan ja niin - onhan illalla ne rantajuhlat....

Mitä olikaan vihkivesiastia englanniksi? Kielleirin mainio puoli on se, että varsinaisen oppimisen aihe voi olla aivan muuta kuin kieli - sehän alkaa sujuu itsekseen, kun aihe on tarpeeksi kiinnostava!

Popot valmiina lähtöön!

Stella Marisin kirkon kaunis Mariankuva toivottaa lapset tervetulleiksi messuun, jossa lasten osallistuminen ja vastaanotto on pyritty ottamaan huomioon.

Kunnan leirielämään kuuluvat kunnan eväät ja vasta ulkoa tuotu sudennälkä. Stella Marisista on helppo löytää kumpiakin. On kokeiltu.

"Köyhyyslupaus on nykymaailmassa niin kova juttu, että sen muistaa birgittalaissarten ekskursion jokainen lapsi."

"Lauluja laulettiin kuulemma vielä kotonakin. Meillä oli oma sävelmä, jota sovellettiin kaikkeen: 'Sorry', 'Welcome', 'Announcements'..."

Santiago de Compostela -

Att göra en pilgrimsfärd till Santiago de Compostela i norra Spanien har blivit en modefluga under de senaste fem sex åren. Det finns något i dagens samhälle som gör att vi moderna välutbildade medelklass män och kvinnor tar oss ut på stigarna och vägarna i Europa. Man räknar med att 100.000-tals personer årligen gör denna pilgrimsfärd. Det kan nog stämma för hotellet, vårdshuset, de kommunala « gites » eller vandrarhemmen, klostren och t.o.m. kyrkorna är fulla av folk som alla vandrar mot Santiago de Compostela.

En pilgrimsfärd är ingen turistresa eller semester. Dess natur har inte just ändrats under de senaste 1000 åren. Man går. Endel rider, många cyklar. Det finns inga andra sätt att göra en pilgrimsfärd. För att bli registrerad som pilgrim måste man välja dessa färdformer, andra är inte godkända. I princip skall en pilgrimsfärd inledas och slutföras under ett kalenderår. Men man är flexibel. Alla har inte möjlighet att vara borta från sin familj eller arbetsplats i två till fyra månader.

Det finns personer som gjort pilgrimsfärden till Santiago de Compostela många gånger. Man kan ju alltid välja en ny väg. Man kan starta i Paris, i Vezelay, i Le Puy och i Arles. Le Puy-vägen är den äldsta. Men man kan också starta från Köpenhamn, Geneve, Liege ja i praktiken varifrån som helst. Alla vägar leder till Roncevaux och Puente-la Reina i Spanien för att sedan gå igenom Galitsien till Santiago de Compostela.

I dag gör man naturligtvis en pilgrimsfärd för samma orsaker som man gjorde på Medeltiden, men vissa nya former har kommit till. Två damer från Norge gjorde pilgrimsfärden för att G8-länderna skulle förlåta u-ländernas deras internationella skulder. Flera ensamma kvinnor gick för sina män. För att männen inte skulle behandla dem dåligt, inte begå äktenskapsbrott eller för att de skulle sluta supa. Många gick som en bön för sina barn, att de skulle sluta använda narkotika eller få en bättre behållning av livet. Andra gick för vänner som

har narkotikaproblem, för sjuka eller avlidna släktingar eller vänner och som en vittnesbörd om Guds stora kärlek.

Målet för pilgrimsfärden är Santiago de Compostela och aposteln Jakobs grav. Enligt traditionen var den helige Jakob en av Jesu apostlar. Efter Kristus uppståndelse gjorde han en misslyckad missionsresa till norra Spanien och återvände till Jerusalem för att där halshuggas av Herodes Agrippa II år 44. Hans huvudlösa kropp fördes sedan med båt genom Medelhavet, eller egentligen på släp, till norra Spanien till Galitsien. Enligt traditionen begravdes han i staden Ivria Flavia vid Ulla floden.

En begravningsplats kallades på den tiden « compostum » som omformats till det moderna spanska ordet Compostela (Courtes G. 1999). Choycheras (1997 :33) åter hävdar att ordet Compostela har sitt ursprung i keltiskan - ordet « llwybr » som betydde väg och ordet « dudum » som betydde hög eller högt. Platsen var en traditionell hednisk helig ort var man dyrkade den nedgående solen - vastissimum idolum. De kristna hade helt enkelt, såsom på många andra orter, övertagit denna ort för sina religiösa ändamål. Orten hade tidigt en omfattande befolkning och bebyggelse, som dominerades av militära romerska och religiösa byggnader. Orten var också en betydande semesterort för förmögna romare.

Den första kristna begravningsplatsen grundades i Compostela i början av 300-talet. Den första kristna gravstenen daterats till år 260 (Choycheras 1997 :34-35). Den första kristna församlingen grundades år 297. Men de stora förändringarna kom år 325 då romarriket officiellt blev kristet.

Men så enkelt är det inte. Pericard-Mea (2002) som skrev en doktorsavhandling om pilgrimsfärderna till Santiago de Compostela och professor Choycheras (1997) från universitetet i Grenoble hävdar vardera att vi talar om en myt. Aposteln Jakob har aldrig jordfäst i Galitsien. Gaven är tom. På samma sätt som vi gör pil-

grimsfärden till Kristus tomma grav i Jerusalem så vandrar vi även till en tom grav i Santiago de Compostela. I vardera fallen är vägen viktigare än målet. Flecher (1998) hävdar att det sammanbindande elementet är bönen. De döda helgonen lever på sätt och vis kvar i sina tomma gravar.

« Though dead in the body the saints were there, living in the tomb...all these and numberless others were active, vital forces transmitting waves of spiritual energy into miracles and healing human suppliants. » (Flecher 1998 :258)

Det sammanbindande elementet är bönen, som sammanband de olika klostren, kyrkorna och alla de troende under Medeltiden med varandra. Pilgrimsfärden måste sålunda ses som en bön som håller oss samman med varandra och med de döda.

Myten eller legenden kring aposteln Jakob anses höra till de s.k. populära legenderna som måste ses i ett historiskt perspektiv och i samband med Medeltidens religiösa mentalitet, politik och transportsystemer. (Choycheras 1997 :13-14) Redan under hednisk tid gjorde man pilgrimsfärder till « heliga » orter. De kristna pilgrimsfärderna anses börjat mot slutet av 300-talet. Den främsta målsättningen var att ära martyrerna som genom sin död vittnat om Kristus under de fruktansvärda förföljelserna. De första pilgrimsfärderna gjordes redan på 200-talet till Jerusalem och till Rom. Kyrkans liturgiska kalender från år 354 omfattar 29 pilgrimsorter. Mycket snabbt ökade antalet pilgrimsorter till flera hundra. Redan tidigt gjorde man också pilgrimsfärder till eremiter framförallt i Egypten (Encyclopaedia Britannica 1975 :1006). De första dokumenterade pilgrimsfärderna till Galitsien är från åren 381 och 384 (Choycheras 1997 :45). Det var i synnerhet den tidens intellektuella och adel som gjorde pilgrimsfärder.

Med begreppet pilgrim förstås främling eller vandringsman (Pericard-Mea 2002 :12). Begreppet symboliserar människans färd genom jordelivet, Vi är

främlingar och vandare här på jorden på väg mot vår egentliga destination som är himmelen och gemenskapen med Kristus.

En pilgrimsfärd blir en symbol för hela vår existens. Den symboliserar vårt jordeliv, med all sina mödor och lidanden. Det är av betydelse att man inte fick stanna längre än 24 timmar på någon enstaka ort. Man måste vidare, man fick inte bli kvar. Kvar blev endast de döda eller de som höll på att dö (de sjuka). Genom döden hade man ju nått målet d.v.s. himmelriket. Vid hospits fanns ofta en gravgård. Hospitsen sköttes av riddarordnar bl.a. den Helige Gravens Orden, Malteserna och Röda Svärdsorden. En pilgrimsfärd var och är farlig.

« Je suis tombe au milieu des brigands...mes bagages m'aient ete volés...j'ete mis en prison...me suis trouve a deux doigts de mort...une maison dans laquelle je me trouvais a pris de feu et, alors tout mes biens etaient consommes... » (Pericard-Mea 2002 :16)

I apostlagärningarna (27 :1-10) noteras Paulus resor i Medelhavet. Choycheras (1997 :23-24) påvisar att det var till Galitsien som en del judar flydde förföljelser. Där fanns, enligt honom, en livlig judisk koloni. Det var till denna koloni som aposteln Jakob kom för att predika Kristi budskap, var han misslyckades och måste återvända till Jerusalem.

Enligt Choycheras var staden Gades (dagens Cadix eller Guadalquivir) i norra Spanien ett tidigt mål för kristen missionsverksamhet. Den följde ju Medelhavets traditionella färdleder och rutter vilka skapats av fenicierna redan under förhistorisk tid. Det var sålunda naturligt att transportknutpunkten i norra Spanien skulle bli centrum för kristen missionsverksamhet.

På 300 - 500-talen blev det populärt att alla betydande orter skulle ha sin egen apostel ; apostlarna Peter och Paul i Rom, Matteus i Etiopien, Thomas i Persien, Andreas i Palestina och Jakob i Galitsien. Aposteln Jakob i förhållande till Spanien nämns

för första gången i slutet av 400-talet. Tidigare hade man försökt introducera andra apostlar/helgon som Spaniens nationalhelgon (Choycheras 1997 :60-62). Dyrkan av apostel Jakob uppkom som en populär folklig tradition kring staden Iria. Det var också där som aposteln grav enligt traditionen låg.

Den katolska kyrkan har alltid insett den populära betydelsen av pilgrimsfärder. Pilgrimsfärder jämföras med andra former av religiöst liv och gudsdyrkan såsom processioner och rosenskransbönen (Chapman 1994 :374). Kyrkan stöder att en kristen såsom en del av sitt religiösa liv och personliga gudsdyrkan förbinder sig att göra en pilgrimsfärd någon gång under sitt liv. (Chapman 1994 :457) Samtidigt som kyrkan varnar för överdriven och konstlag religiositet (Chapman 1994 :550 och Encyclopaedia Britannica 1975 :1006).

På 650-talet noterades apostel Jakob för första gången i officiella spanska skrifter (Choycheras 1997 :87). En ny populär tradition skapades. Men det var först 100 år senare 783 - 788 som aposteln Jakob blev Spaniens skyddshelgon. Detta skedde i samband med enandet av den spanska nationalstaten och kampen mot morererna.

Det var också på 700-talet som kyrkor överallt i Europa dedikerades till aposteln Jakob. Keisar Karl den Store (Charlemagne) stödde officiellt den nya traditionen. Jakob blev nu Spaniens officiella kristnare (evangelisator) . Kulturn kring aposteln Jakob förstärktes. Samtidigt upkom ett antal legender och populära berättelser om honom. Compostelle blev också vid denna tidpunkt en officiell pilgrimsort.

Den första dokumenterade pilgrimsresan till Santiago de Compostela gjordes åren 950-951 av Le Puy's biskop Godelscalc. År 962 gjorde även biskopen av Monserrat en pilgrimsfärd dit. Fransiskus av Assisi gjorde, enligt traditionen, samma pilgrimsfärd 1213. Också den Heliga Birgitta vandrade till Santiago de Compostela. Den första reseguiden

en historik

« Guide du Pelerin de Saint-Jacques-de-Compostela » publicerades redan 1130.

Muslimerna (Almansour) jämförde 988 Santiago de Compostela som pilgrimsort i samma klass med Mecca. En stark pilgrimsstradition hade uppkommit som lever, än idag, mer än 1000 år senare.

Under de följande åren byggde kyrkan ett system av hospital, kyrkor, kloster, vägmärken i form av stenors längs med rutterna till Santiago de Compostela. Pilgrimsfärden blev en institution. Formellt bekräftade Rom år 1887 pilgrimsorten.

I vår tid har pilgrimsfärden till Santiago de Compostela åter populariserats. Här spelar påven Johannes Paulus II's vädjan till att återuppta pilgrimsfärden som en religiös tradition en stor betydelse. Påven skriver vackert :

« ...o vieille Europe ja te lance un cri plein d'amour : retrouve toi toi-meme, sois toi-meme, decouverte tes origines, renouvelle ta vigueur te racines, revit ces valeurs authentique qui couvrirent de gloire ton histoire et firent benefique presence sans les autres continents. » (Pericard-Mea 2002 :65)

Påven vädjan har hörtsammats. Det kan jag själv vittna om. 100 000-tals, ja miljoner personer, gör idag pilgrimsfärden till Santiago de Compostela. Vägarna är fulls med människor. Det är svårt att få plats på hospits, hotellen och klostren. Men det var inte alltid så.

Efter Medeltiden och den franska revolutionen samt upplysningens tidevarv föll antalet pilgrimer till Santiago de Compostela kraftigt. På Medeltiden gjorde en fransman på 2000 (1/2000) pilgrimsfärden till Santiago de Compostela någon gång under sitt liv. Enligt Codex Calixtus kom pilgrimerna från alla kända länder i världen - från Europa, Asien och Afrika. Codex nämner vid namn bl.a. danska, normän och ryssar men inte svenskar eller finländare.

Nedgången i antalet pilgrimer tilltog hastigt på 1400-talet och denna nedgång fortsatte långt in på 1900-talet. På 1800-talet hade pilgrimernas antal blivit obetydligt (Tabell 1). Vissa år fanns det inga pilg-

rimer alls till Santiago de Compostela.

Tabell 1. Pilgrimer till Santiago de Compostela enligt Pericard-Mea 2002

År	Antal pilgrimer
1802	2931
1803	0 (jubileumsår)
1819	578 (jubileumsår)
1807-25	2902
1925-44	5775
1830	ca. 300
1845	ca. 300
1879	35
1880	64 (jubileumsår)
1885	112 (jubileumsår)
1886	113 (jubileumsår)
1887	247 (jubileumsår)

1884-1905 233/år i medeltal

På slutet av 1990-talet, egentligen under de senaste fem sex åren, har antalet pilgrimer till Santiago de Compostela tagit Medeltida omfattning. På 1500-talet registrerades årligen ca. 500 000 pilgrimer (Courtes 1999 :4). Idag räknar man med lika många. Financial Times (8-9.2.2003) talar t.om. miljoner pilgrimer per år som promenerar, rider eller cyklar. De som far med bil eller med andra mekaniska fordon räknas inte med i statistiken. Vi kan idag tala om en folkrörelse. Enligt uppskattning går många rutten, kanske mer än hälften, som en nöjes- eller turistresa. Andra gör den som en ren idrottsprestation eller för att förbättra sin hälsa (Helsingin Sanomat 16.8.2002).

Orsakerna till att pilgrimsfärden till Santiago de Compostela ärerfått sin forna betydelse är givetvis många. Den katolska kyrkan har gjort sitt. Aposteln Jakobs relikier återfanns 1979, antalet heliga år har ökat och inte minst påven Johannes Paulus II's aktiva stöd.

Rutten har klassificerats som UNESCO världsarv (Centier de Saint-Jacques-de-Compostela, ref 651 :20). Den franska turistorganisationen « Les Sentiers de Grande Randonnee » promoverar rutten i Frankrike, betydande internationella och nationella media skriver om rutten.

Det finns en anda i det moderna samhället var människans, den välutbildade,

den intellektuella, söker något nytt i det gamla. Det räcker inte med att bara skaffa sig saker och att arbeta. Man vill att livet skall ha en djupare mening som man inte finner i dagens kultur- och filmutbud. Man vill uppleva det som tioral generationer upplevde på Medeltiden. Människan kan inte leva utan Gud.

« Ni trolösa, vet ni inte att vänskap med världen betyder fiendskap med Gud? Den som vill vara vän med världen blir fiende till Gud. Eller tror ni att det är tomma ord när skriften säger : Svartsjukt kräver Gud åt sig den ande han har lätit bo i oss? Större är dock den nåd han ger oss. Därför heter det : Gud står emot högmöjiga, men de ödmjuka visar han nåd. Böj er alltså under Gud. Stå emot djävulen, och han skall fly er. Närma er Gud och han skall närma sig

er. » (Jakobsbrevet 4:8)

De följande jubileumsåren är 2004, 2010 och 2021.

Påven Leo den XIII lovade i sin bulla av 1.11.1884 « Annoncant a Eglise la redcouverte des reliques de saint Jacques a Compostela » förlåtelse för pilgrimes synder och straffet både på jorden och i skärselden. Man måste givetvis ha bekänt sina synder i bikt och ångradem. En pilgrimsfärd till Santiago de Compostela är en viktig och värdefull gåva som kyrkan gett oss.

JAN-PETER PAUL

Källor

Chapman G (1994) *Catechism of the Catholic Church, Libreria Editrice Vaticana, The Bath Press, Avon*

Choycheras J. (1997) *Saint Jacques a Compostela, Editions Ouesi-France, Rennes*

Courtes G. (1999) *Les chemins de Saint-Jacques-de-Comportelle, Editions Sud Ouest*

Encyclopaedia Britannica (1975), *Micropaedia, Vol VII, Chicago etc*

Fiencial Times, 8-9.2.2002, *The Pilgrims Way - advertisement*

Flecher R. (1997) *The Conversion of Europe from Paganism to Christianity 371 - 1386 AD, Fontana Press, London*

Helsingin Sanomat, 16.8.2002, *Koukussa kävelemään, Terveys & Liikunta*

Magnificant 2003 Editions Tardy, Betton, Namur

Pericard-Mea D. (2002) *Les routes de Compostela, ed. Jean-Paul Gisserot, Paris*

Sentrier de Saint-Jacques-de-Compostela, Le Chamin du Puy, Federation Francaise de la Randonnee Pedestre, GR 65, Paris ref 650 och 651

Hiljainen suuruus: kymmenen näkökulmaa pyhään Joosefiin. 4/10 Jeesuksen ja Marian luotettu

Hiljainen suuruus on kymmenosainen miestiskely pyhästä Joosefista. Se on alunperin ilmestynyt itävaltalaisessa St. Josef -lehdessä (Heft 6, 2001).

Pyhä Joosef pääsi osalliseksi Jeesuksen Kristuksen jumaluuden ja ihmisyyden samoin kuin Marian neitseellisen äitiyden salaisuudesta. Siksi hän sai lahjaksi mahdollisuuden elää hyvin lähellä Mariaa ja Jeesus-lasta. Hän sai myös armon, jonka avulla hän kykeni elämään heidän kanssaan syvässä rakkauden ja kohtalon yhteisössä.

Tämä tosiasia korottaa Joosefin selvästi muiden pyhimysten yläpuolelle. Siksi ihmiset myös kunnioittavat häntä niin paljon ja pyytävät hänen apuaan täynnä luottamusta.

Pyhän Joosefin kunnioituksen päämääränä on loppujen lopuksi rakkauden kasvataminen Jumalaa kohtaan, sillä Joosef johdattaa meidät Marian ja Maria Jeesuksen luo. Kukaan ei ole rakastanut Jeesusta ja Mariaa enempiä kuin hän. Jos joku, niin juuri pyhä Joosef on opettaja, joka varmasti osaa välittää meille tuon rakkauden. Sulhasen kunnioittaminen herättää meissä myös rakkauden hänen morsiantaan ja tämän jumalallista lasta kohtaan.

Joosefin läheisyys Kristukseen tarkoittaa jatkuvaa yhteyttä Jumalan salaisuuden kanssa! Siitä juontaa myös hänen sisäinen elämänsä, vaikenemisensä, auliutensa ja omistautumisensa Jumalan tahdolle sekä hänen jumalanpelkonsa. Hän näyttää tien kaikille uskovoille. Sääntökuntalaisille hän on hengellisen elämän johdattelija. Ja papin kannattaa kääntyä hänen puoleensa, "koska hän sai olla niin lähellä Jeesusta".

Kirkko ja yliopisto

Puolitoista tuhatta osallistujaa, kymmeniä piispoja ja pappeja sekä varmaankin satoja yliopisto-opettajia oli kokoontunut Roomaan keskellä heinäkuun helteitä pohtimaan kirkon ja yliopiston suhdetta paneurooppalaisella tasolla. Aihe olisi voinut olla kiinnostavakin, kun ajatellaan vaikkapa Euroopan unionin konstituutioluonnoksen tekijöiden järeäpäisyyttä pitää maininta kristinuskosta kokonaan poissa luonnostekstistä. Aivan näin syvälle ei kuitenkaan päästy.

Rooman La Sapienza -yliopiston 700 vuotta sitten tapahtuneen perustamisen juhlinta jatkui vihdoin 17.-20. heinäkuuta. 39:n euroopan maan katolisten yliopistojen ja opiskelijajärjestöjen edustajat kokoontuivat Paavilissa lateraaniyliopistossa, jossa hieman sekavista järjestelyistä huolimatta

Kirkko ja yliopisto -symposium pääsääntöisesti pidettiin Euroopan piispainkokousten konferenssin (CCEE) ja Italian piispainkokouksen järjestämänä yhteistyössä Italian opetus-

yliopisto- ja tiedeministeriön kanssa. Lauantaina 19.7. luentoja oli paavin audienssin jälkeen koko päivän Castelgandolfossa, josta palattiin Roomaan vasta myöhään illalla.

Symposiumin puitteet olivat mahtavat. Lateraaniyliopiston tarjoamat salit, ruokailut yliopiston pihalla, hetkipalvelukset ja messut lateraanibasilikassa sekä koko ”ikuisen kaupungin” henki takasivat osallistujille suuria elämyksiä. Ikävä kyllä luentopainotteisen ohjelman välissä eri puolilta Eurooppaa saapuneiden delegaattien keskinäiseen tutustumiseen jäi hyvin vähän mahdollisuuksia.

Opiskelua ja tutkimusta uskon valossa

Avajaispäivän puheenvuoroista tärkeimmän piti Saksan piispainkokouksen puheenjohtaja, kardinaali Karl Lehmann. Hän pyrki osoittamaan, mikä oikeastaan erottaa katoliset yliopistot muista. Hänen mukaansa eron aiheuttaa uskon valo, jonka avulla katoliset yliopistot toteuttavat tehtävänsä.

”Katoliset yliopistot ovat kuin muutkin. Ne ovat vastuussa opiskelusta ja tutkimuksesta, mutta sen ne tekevät kristillisen julistuksen valossa”, kardinaali totesi ja jatkoi: ”Todistuksen uskot-

tavuus ja kyky käydä vuoropuhelua ovat yliopistomaailmassa erityisen välttämättömiä.”

Teologian merkitys yliopistolle kardinaali Lehmannin mukaan on siinä, että se pitää esillä ”kysymystä alkuperästäme ja kohtalostamme, maailman ja historian merkityksestä. Teologia palvelee kirkkoa, mutta myös tieteitä ja maailmaa.” Kardinaali myös kannusti etsimään uusia lähestymistapoja ja kirkosta vieraantuneiden ja epäuskoisten kanssa käytävää keskustelua varten.

Puheista mieleen jäivät myös erityisesti Moskovan Jumalanäidin arkkihiippakunnan metropolitaan, arkkipiispa Tadeusz Kondrusiewiczin Castelgandolfon saarnassaan esittämät kertomukset katolilaisena elämisen vaikeuksista entisessä Neuvostoliitossa ja paavillisen kulttuurineuvoston prefektin, kardinaali Paul Poupardin saarna lateraanibasilikassa. Siinä Poupard korosti eukaristian keskeisyyttä kristityn elämässä ja kutsui kaikkia ”luovuutta hyväksi käyttäen viemään uusin voimin Kristuksen älykästä ja kestävästä julistusta kaikille”.

Tasokkaita luentoja

Perjantaina käsiteltiin seuraavia aihekokonaisuuksia: ”Ihmissen persoona: genealo-

gia - biologia - biografia”, ”Ihmissen kaupunki: yhteiskunta - ympäristö - talous”, ”Tieteiden näkökulma: löytöjä - keksintöjä - teknologioita” sekä ”Luovuus ja muisti: kuva- ja näytelmätaide - kirjallisuus - musiikki”. Luennoitsijoina toimi kutsuttuja professoreita ja asiantuntijoita myös Italian ulkopuolelta. Kaikki luennot olivat kuitenkin italiantilisiä mutta ne oli tulkattu joko englanniksi, espanjaksi tai ranskaksi. Luentojen teemat muodostivat koko symposiumin pääsisällön. Niiden lisäksi tärkeänä voi pitää myös yhteistä työasiakirjaa (Instrumentum laboris), joka yksin vastasi eri teemojen yhteensovittamisesta jonkinlaisiksi harmoniseksi kokonaisuudeksi.

Ihmistä, kulttuureja ja omaatuntoa kunnioittaen

Instrumentumin Suomen kannalta ehkä mielenkiintoisin osa liittyi kristittyjen läsnäoloon yliopistolla. Siinä muistutettiin: ”Hoitaessaan tehtävänsä kirkko kunnioittaa yliopiston erityistä luonnetta instituutiona, vakuuttuneena siitä, että kristillinen usko ... on hyvin hyödyllinen pyrittäessä saavuttamaan yliopiston todelliset tavoitteet.” Sitä paitsi ”kirkko tekee vain ehdotuksia, se ei pakota mihinkään: se kunnioittaa ihmisiä ja kulttuureita ja pysähtyy omantunnon pyhäkön edessä” (Redemptoris missio, 39).

oittaa ihmisiä ja kulttuureita ja pysähtyy omantunnon pyhäkön edessä” (Redemptoris missio, 39).

Työasiakirjan mukaan kristillinen läsnäolo yliopistolla tulee näkyviin eri tavoilla, tosin toisiinsa tiiviisti punoutuen: inspiraationa, hiivana ja suolana; yksilöiden todistuksena; kristillisten liikkeiden ja ryhmien aktiivisuutena; kirkollisena vastuullisuutena; ja kulttuurin rikastuttajana.

Yliopistojen tulisi siten vastata pysyviin, myös käytännön tasoa vähän syvempiin tavoitteisiinsa: Avoimuus tiedolle, totuuden jatkuva etsiminen ja inhimillisen elämän tunteminen ovat arvoja, joiden avulla yliopistot täyttävät tarkoituksensa. Niistä voi tulla autenttisen humanismin (humanitas) aivuita, joissa tietoa syvennetään elämän sisäiseksi kehittämiseksi, toiminnan viisaaksi perustaksi ja ihmisen arvokkuuden yhä suuremmaksi turvaksi.

Näinhän pitää ollakin. Kristinuskon uskottavuus - erityisesti akateemisessa maailmassa - perustuu järjen ja uskon yhteensovittamiselle. On osattava antaa vakuuttava todistus siitä, että elämä uskosta ei ole ristiriidassa totuuden tavoittelun kanssa vaan päinvastoin tukee ja täydentää sitä. Toisaalta siellä, missä tieteelliset teoriat ovat ristiriidassa kristinuskon kanssa, on kristittyjen

Kommentti

Osallistujan mietteitä

Univeritsita et Chiesa-konferenssi pidettiin pääsääntöisesti Lateraaniyliopistossa. Saavuimme hikiseen Roomaan to 17.7, joka oli kokouksen ensimmäinen päivä. Menessämme ilmoittautumaan huomasimme, kuinka etelämaalaisen kaoottisesti järjestelyjä hoidettiin.

Toiset meistä jäivät kuuntelemaan luentoja

Isä Wieslaw Swiech SCJ vietti lähtöpäivän aamuna pyhän messun Pietarinkirkon kryptassa Pyhien Kyrilloksen ja Metodioksen kappelissa.

toisten lähtiessä tutustumaan Roomaan. Luennot olivat pääsääntöisesti italiksi, mutta ne tulkattiin monille kielille. Illalla osa meistä meni messuun Santa Maria Maggioreen, dominikaani-isten hoitamaan seurakuntaan. Kaiken kaikkiaan suomalaisessa delegaatiossa meitä oli kymmenen aikuista ja yksi vauva. Kuusi oli suomalaisia, lisäksi joukkoomme kuului puolalainen isä Wieslaw sekä kolmihenkinen perhe ja yksi henkilö Slovakiasta.

Kaikki mukana olleet

ovat olleet myös innokkaasti mukana Catholic Students' Clubin toiminnassa. Tosin ”oma” nuorisopappimme isä Manuel ei nyt päässyt mukaan.

Perjantaina oli koko päivä erilaisia luentoja. Kritiikkiä meissä herätti erityisesti opiskelijoiden välisen interaktiivisen kontaktin puuttuminen. Luennot hoidettiin ”perinteisellä” tyyllillä, kyllä monesti ihan mielenkiintoisista aiheista kuulumme.

Lauantaina oli päivän retki Pyhän Isän kesäpalatsiin Castelgandolfoon.

Euroopassa

Suomen delegaatio Castelgandolfossa (vas.): Eva Sauri, Julius Saitz, Slavomir Seman edessään pikku-Samuel, Marko Tervaportti, isä Wieslaw Swiech SCJ, Marianna Semanova, Aki Rogel, Pilvi Listo-Tervaportti, Teemu Heiramo ja Gary Klaukka.

toistus ja tieteellinen työntekijäkin tärkeämpää.

Hajamietteitä

Suuri eurooppalainen tapaaminen Roomassa herättää

tietysti monenlaisia kysymyksiä ja toiveita. Huomio kiinnittyi myös moniin yksityiskohtiin. Niin nytkin. Yksi mielenkiintoinen seikka oli muutos, jonka monet Roomassa aikaisemminkin

vierailleet olivat huomaavinaan: vaikka kysymys oli lähinnä nuorista aikuisista, vietettiin yhteiset liturgiat lähes kokonaan latinaksi. Joitakin vuosia sitten tämä olisi tuntunut vielä miltei

mahdottomalta. Nyt puhuttujen kielten rikkaus sai kauriin, tasa-arvoisen kehityksen: mikä muu kieli olisi-kaan paremmin yhdistänyt osallistujia toisiinsa ja vahvistanut heidän yhteenkuu-

luvuuttaan koko kirkon kanssa?

Harmittavaa sen sijaan oli se, ettei eri maista tuleville delegaateille tarjoutunut suoria tilaisuuksia päästä vapaaseen keskusteluun kollegojensa kanssa. Luennot olivat luentoja, ja muuten liikuttii lähinnä maaryhmittäin. Näin Euroopan yhdyntymisen tavoittelu käytännön tasolla jäi haaveeksi. Samalla varsin tiukka aikataulu teki lähes mahdottomaksi monien, köyhistä "uuden" Euroopan maista tulevien nuorten syvämmän tutustumisen itse Roomaan, kirkon keskukseen ja upeaan historialliseen kaupunkiin.

Sinänsä symposiumin teema oli ajankohtainen ja kiinnostava. Sanottava on, että enemmänkin siitä olisi voinut saada irti. Jo pelkästään tarjoamalla opiskelijoille mahdollisuuksia keskinäiseen ajatusten vaihtoon tulokset olisivat voineet olla paljon hedelmällisemmät. Ja kieltämättä keskustelu kristinuskon asemasta Euroopan unionin konstituutiosta olisi ollut sekä kiinnostava että tarpeellinen.

MARKO TERVAPORTTI

Symposiumin kotisivut ovat osoitteessa:

www.universitas2000.org

Päivä oli kuumaakin kuumempi ja paavi näytti kärsivän kuumasta myös. Hän vaikutti väsyneeltä, mutta puhui silti meille innostavasti. Pyhää messua vietettiin luentotilassa koska emme olisi mahtuneet paikalliseen kirkkoon. Kaiken kaikkiaan meitä opiskelijoita oli puolisoista tuhatta.

Sunnuntaina osallistuin laudekseen Lateraanissa aamulla. Oli ihanaa, että yhteisen rukouksen kieli meille kaikille eri maista tuleville Kirkon lapsille oli latina. Se toi yhteyden ja pyhyyden tunnetta. Messu oli vasta puolilta päivin. Eräät meistä kävivät messussa muualla, al-

lekirjoittanut piti kovasti "Gesù e Maria" -kirkon traditionaalisesta liturgiasta. Myös muusikkona olin ilahtunut kongressin paikoin hyvinkin korkeatasoisesta musiikillisesta annista. Messuissa lauloi hyvä kuoro, ja urkuri oli myös erinomainen. Sunnuntai-iltana vietimme myös läksiäisiä ja söimme hyvin. Kokous loppui sunnuntain messuun, joten iltapäivällä meillä oli tilaisuus koluta kaupunkia kunnolla.

Maanantaina, lähtöpäivänä, kävimme vielä muutamia nähtävyyksiä. Ajatuksia herättävin lienee itselleni ollut kapusiinimunkkien "luukirkko", Perisynnittömälle Neitsyelle

omistettu, jonka krypassa oli munkkien luita useilta vuosadoilta. Lentokentälle ajoimme jo neljän aikaan, vaikka lentomme lähtikin vasta seitsemän maisa. Se olikin viisasta, sillä italialainen Check in kesti triplasti niin kauan, kuin suomalainen. Puoli kahdeltatoista suomen aikaa olimme jo kotimaan kamaralla ja kiitimme toisiamme kuin myös erityisesti Kaiken Hyvän Antajaa onnistuneesta matkasta.

PILVI LISTO-TERVAPORTTI

Kirjoittaja soittamassa Lateraanin basilikan urkuja. Lupa hellistä sitkeydellä ja sinnikkyydellä.

Pyhää Birgittaa on juhlittu ja muistettu eri puolilla Pohjolaa

Touko-kesäkuun vaihteessa Ruotsin Vadstenassa vietetty pyhän Birgitan 700-vuotissyntymäpäiväjuhla avasi Birgitalle omistettujen kesäjuhlien sarjan. Jo seuraavana sunnuntaina eli 8. kesäkuuta Suomen evankelis-luterilainen kirkko muisti pyhää Birgittaa Turussa ja Tallinnassa, Piritassa taas juhlittiin vuorostaan 23. heinäkuuta.

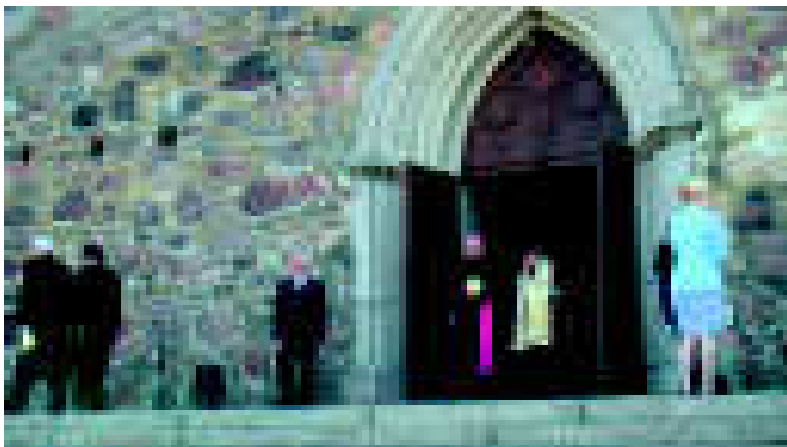
Vadstenan pääjuhla kesti kaksi päivää. Se näkyi Vadstenan katukuvassa, ei vain birgittalaisisarten määrän lisääntymisenä vaan myös mitä moninaisimpina musiikki- ja teatteriesityksinä. Lauantaipäivä alkoi juhla-markkinoilla ja ilmassa alkoi olla suuren kansanjuhlan tuntua, johon keskiaikaiset ja pyhiinvaeltaja-asut toivat väriä. Iltapäivällä seurasi ruotsalaisten, tšekkiläisten kuin puolalaisten koululaisten taidokkaita näytelmiä pyhän Birgitan elämästä ja hänen ilmestyksistään.

Virallisesti juhla avattiin vanhan luostarin pihalla. Avajaispuheen piti juhlatoimikunnan puheenjohtaja **Lars Bergquist**. Läsniä olivat myös Linköpingin piispa **Martin Lind**, maaherra **Björn Eriksson** ja Vadstenan kunnan edustajia, jotka esittivät puolestaan omat tervehdyksensä. Musiikista piti huolen Vadstenan oma torvisoittokunta.

Monteverdiä avajaisjuhlassa

Avajaisjuhlaa seurasi juhallinen vesper luostarikirkossa. Ruotsin radion kuoro ja osa sen muusikoista esittivät Claudio Monteverdin säveltämän, Neitsyt Marialle omistettun vesperin. Vesper oli kuuluisan säveltäjänsä tasoinen, eikä esitys jäänyt siitä vähääkään jälkeen. Kuoroa ja orkesteria johti kapellimestari **Stefan Parkman**. Illalla Vadstenan kunta tarjosi vielä halukkaalle Norrköpingin sinfoniaorkesterin konsertin vanhassa kunninkaan linnassa. Orkesterin johtajana toimi kapellimestari **Mats Rondin**.

Sunnuntaina juhlaesitykset alkoivat pyhän Birgitan nimeä kantavan luostarin museon avajaisilla. Museon avasi juhlaesityksellä itse Ruotsin kuningas **Kaarle XVI Kustaa**. Museossa voi tutustua itse pyhään Birgittaan ja siihen, miten nunnat ja mun-

Piispamme tulossa Turussa pyhän Birgitan kunniaksi vietetystä ekumeenisesta jumalanpalveluksesta yhdessä Nikean metropoliitta Johanneksen kanssa.

nit elivät keskiajalla.

Rukous maailman rauhan puolesta

Ekumeeninen Juhlajumalanpalvelus alkoi heti avajaisen jälkeen birgittalaisisarten johtamalla juhlallisella kulkueella Luostarikirkossa. Liturgian toimitti piispa **Martin Lind** ja saarnan piti arkkipiispa **K. G. Hammar**. Ekumeenisen sävöksen Jumalanpalvelukselle antoi kardinaali **Walter Kasperin** pitämä saarna, jossa hän puhui oman kristillisen uskon todistamisen tärkeydestä tämän päivän maailmassa. Esirukousten aikana eri kirkkokuntien edustajat kokoontuivat rukoilemaan yhdessä pyhän Birgitan reliikkien äärelle erityisesti maailman rauhan puolesta.

Katolilaisien lisäksi paikalla oli myös ortodoksien ja vapaakirkkojen edustajia. Arkkipiispa **Jukka Paarma** edusti itse Suomen Evankelis-luterilaista Kirkkoa. Muista arvovieraista mainittakoon, että Ruotsin kuningaspari, Tanskan prinsessa **Benedicte** ja Suomen presidentti **Tarja Halonen** puolisoineen kunnioittivat juhlaa läsnäolollaan.

Hämentävä messu

Juhlajumalanpalvelus televisioitiin suorana lähetyksenä ja näkyi myös meillä Suomessa. Ehkä joitakin katselejoita kuten paikalla olleita katolilaisia hieman hämmentäisi ja oudoksutti, että messuna käytettiin VIII messua eli *de Angelis*, vaikka muuten pitkälti noudatettiin

kin Ruotsin kirkon omaa järjestystä.

Juhlalounaan jälkeen vuorossa oli pyhä messu, joka keräsi yli 5000 katolilaista Vadstenan linnan sisäpihalle auringon paisteseen. Pyhiinvaeltajia oli saapunut niin Tanskasta kuin Norjastakin. Tulijoita olisi ollut enemmänkin ja siksi Tukholman piispa **Anders Arborelius** OCD keräsi sisään päässeiltä lippuja takaisin antaakseen niitä porttien ulkopuolelle jääneille! Pyhän Messun vietti kardinaali **Walter Kasper** yhdessä kardinaali **Francis Georgen** OMI, Tukholman piispa **Anders Arboreliuksen**, apulaispiispa **William Kenneyn** CP, emerituspiispa **Hubertus Brandenburgin**, Kööpenhaminan piispa **Czeslaw Kozonin** ja lähes koko Ruotsin papiston kanssa. Messun aikana luettiin mm. Pyhän Isän **Johannes Paavali II:n** lähettämä onnittelusähke. Iloinen yllätys odotti myös kutsuvierasaitiossa: siellä istui Ruotsin kuningaspari yhdessä Tanskan prinsessa **Benedicten** ja Suomen presidenttiparin kanssa.

Illalla oli vielä tarjolla Luostarikirkossa juhlien päätöskonsertti, jonka aiheena oli hiljaisuus. Siellä esitettiin nykymusiikin säveltäjä **Tommie Haglundin** tuokinta Birgitan ilmestyksistä, teos nimeltään "Äänten väitär". Musiikki oli todella vaikuttavaa ja kaunista. Konsertti sopi tilaisuuden tunnelmaan ja se tuntui koskettavan ihmisiä.

Birgittalaisperhe koossa

Oman värinsä juhlille ja kau-

punkikuvaan toivat tietysti itse birgittalaisisaret, joita paikalla oli yhteensä 70. Heitä oli tullut aina Intiasta, Meksikosta, Perusta ja Venezuelasta saakka. Edustettiin auringon paisteseen eri haaraa ja lisäksi birgittalaisperheen uusin tulokas, 80-luvulla syntyneet lähetyssisarret, joilla on luostarit Meksikossa ja Venezuelassa. Juhlien aikana saattoi nähdä myös kaksi birgittalaisveljeä, luostarinjohtajan veli **Stevenin** ja veli **Martinin**, jotka olivat saapuneet Yhdysvaltain Oregonista. Juhlien jälkeen sisarilla ja veljillä oli vielä pari päivää kestävä tapaaminen.

Tämä oli toinen kerta sääntökuntien historiassa, kun kaikki sen eri haarat olivat läsnä. Ensimmäinen vastaavanlainen tapaaminen järjestettiin Roomassa 1991, kun juhlittiin pyhän Birgitan pyhäksi julistamisen 600-vuotisyhteisjuhlaa.

Ev.-lut. kirkko muisti p. Birgittaa

Viikon kuluttua Vadstenan juhlista eli sunnuntaina 8.6. Suomen evankelis-luterilainen kirkko muisti pyhää Birgittaa Turun tuomiokirkossa vietetyllä juhla jumalanpalveluksella. Liturgian toimitti tuomiorovasti **Rauno Heikola** ja arkkipiispa **Jukka Paarma** piti saarnan. Tilaisuuteen osallistui myös oma piispamme **Józef Wróbel** SCJ, Nikean metropoliitta **Johannes** ja birgittalaisisarista sr. **Karin** ja sr. **Marja-Liisa**, jotka kävivät laskemassa kukat pyhälle Birgitalle omistetulle alttarille, joka nykyään tunnetaan

Pyhän haudan kappelina. Katolisella ajalla siellä vietettiin päivittäin pyhää messua. Jumalanpalvelusta seurasi kahvitilaisuus, jossa professori **Päivi Setälä** piti esitelmän pyhästä Birgittasta tarkastellen häntä historian ja kansanperinteen näkökulmasta. Piispa **Józef Wróbel** ja Nikean metropoliitta **Johannes** esittivät omien kirkkokuntien tervehdyksen ja sr. **Karin** puolestaan välitti äiti **Teklan** terveiset Roomasta ja luovutti tuomasta kalkin, jonka vastaanotti arkkipiispa **Jukka Paarma**. Juhlaa kunnioitti läsnäolollaan myös Suomen Pyhän Istuimen suurlähettiläs **Antti Hynninen**, joka lyhyessä puheenvuorossa kertoi pääasiassa omasta työstään ja hyvistä suhteista, jotka valitsevat Suomen ja Vatikan välillä.

Tallinnassa, Piritan birgittalaisuostarissa vietettiin pyhän Birgitan 700-vuotissyntymäpäivä 23. heinäkuuta. Ohjelmassa oli ekumeeninen juhlallinen vesper, jonka toimittamiseen osallistuvat Baltian-maiden nuntius **Peter Stephan Zurbriggen**, yleisvikaari monsignor **Philippe Jourdan**, kappalainen, monsignor **Vello Salo**, Tallinnan ja koko Viron metropoliitta **Stephanos** ja Viron luterilaisen kirkon piispa **Einar Soone**. Läsniä olollaan juhlaa kunnioittivat joukko kutsuvieraita, joiden joukossa oli mm. Viron kulttuuriministeri ja äiti **Barbara** muuttaman muun nunnan kanssa Kuremäen ortodoksisesta luostarista. Lähes 100 henkeä oli kokoontunut juhlimaan pyhää Birgittaa.

Turussa 23. heinäkuuta vietettiin birgittalaismaallikköjäsentien ideomana poikkeuksellisesti pyhää messua pyhän Birgitan kunniaksi Turun linnassa Sturen kirkossa. Messun vietti kirkkoherra **Peter Gebara** SCJ yhdessä isä **Frans Vossin** SCJ kanssa. Isä Peter oli lisäksi pukeutunut vanhanaikaiseen messukasukkaan. Lähes 60 henkeä oli saapunut paikalle kauniin sään saattelemana. Aikaisemmin ainakin kerran 60-luvulla on linnassa vietetty pyhää messua, mutta silloin paikkana oli Nunnan kappeli.

SISAR MARJA-LIISA OSSS